

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
PUBLISHED BY UNWLA, INC.

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

2 | 2021
БЕРЕЗЕНЬ | MARCH

НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки
вісім разів на рік

Головний редактор: Романа Ляброс
Україномовний редактор: Лариса Тополя
Редакційна колегія:
Маріянна Заяць – голова СУА
Надя Нинка, Ока Грицак, Анна Кравчук,
Софія Геврик, Оксана Лодзюк Кривулич,
Наталія Павленко

OUR LIFE

Published eight times per year by the Ukrainian
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse
Ukrainian-language editor: Larysa Topolia
Editorial Board:
Marianna Zajac – UNWLA President
Nadia Nynka, Oka Hrycak, Anna Krawczuk,
Sophia Hewryk, Oksana Lodziuk Krywulych,
Natalia Pawlenko

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
Telephone: 212-533-4646
E-mail: office@unwla.org (канцелярія)
E-mail: unwlaourlife@gmail.com (редакція)

Адміністратор: Оля Стасюк
Канцелярські години: вт, ср, чт: 12 п.п. – 8 п.п.
Administrator: Olha Stasiuk
Office hours: T/W/Th 12–8 p.m.

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices. (USPS 414-660)
POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE” 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2021
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн та друк:
Custom Design and Print Inc.
877-468-0102 | DesignAndPrintAgency.com

ISSN 0740-0225

\$3 Один примірник / Single copy
\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-
tion for non-members in the US
\$50 У країнах поза межами США / Annual subscription for
non-members outside the US

Членкині СУА одержують «Наше життя» з оплатою членської
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині
СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$50.

ЗМІСТ • CONTENTS

ВЕЛИКДЕНЬ

- 3 Треба мати надію. Євген Онацький
- 3 Христос Воскрес! Леонід Глібов

ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 4 Слово Голови СУА. Маріянна Заяць
- 5 Reflections from the UNWLA President. Marianna Zajac

BRANCH NEWS

- 6 Compassion and Caring Overcome COVID Vaccine Chaos.
Patricia Zalisko
- 7 “Salute to Our Roma” Hosted by Branch 75. Irena Sawchyn

БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

- 8 СУА / UNWLA
- 29 UNWLA Scholarship / Children-Student Sponsorship Program
- 34 Датки на Український музей

ЧОРНОБИЛЬ

- 9 35-та річниця аварії на Чорнобильській атомній електро-
станції

КУЛЬТУРА • CULTURE

- 10 Катерина Білокур: з молитвою до Тараса. Шевченко в
людських долях. Тетяна МакКой
- 13 Тарас Шевченко: переклади англійською. Лариса Тополя
- 30 Усі річки — течуть. І не кожна з них — Лета. Аліна Акуленко

БЛАГОДІЙНІСТЬ ПОВЕРТАЄТЬСЯ ВДЯЧНІСТЮ • GIVING BEGETS GRATITUDE

- 14 Український католицький університет
- 16 Київський військовий лицей ім. Івана Богуна
- 17 Проєкт СУА «Духовне відродження України»
- 22 Стипендійна акція СУА
- 23 War Victims Fund
- 24 Отчий дім
- 24 Центр опіки сиріт
- 25 Two UNWLA Branches Support Babusi Fund. Oka Hrycak
- 26 UNWLA for USA
- 27 Flood Relief

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ

- 28 Стипендійна акція СУА — внесок у навчання української мо-
лоді. Ірина Кравчук

OUR HEALTH

- 31 The Incredible Egg. Dr. Ihor Magun

ВІДЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ

- 32 Марта Тарнавська
- 33 Надя Савчук. Люба Шатанська

НАШИМ ДІТЯМ

- 36 Пасочка. Оповідання Панаса Мирного
- 37 Хрестівка «Чи знаєш ти твори Кобзаря?»

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

- 38 Горішки зі згущеним молоком. Ірина Легун

Наша обкладинка. Зазвичай, на Великдень українці по всьому світу беруть участь у традиційних Великодних відправах і святкують в колі сім'ї та друзів. Через продовження війни на Сході України, наші думки та молитви зосереджені на військових, які будуть далеко від дому та своїх близьких і братимуть участь у богослужінні, що подібне відправі нещодавнього випускника Волинської православної духовної академії, армійського капелана та отримувача гранта СУА о. Павла Проценка. Дізнайтеся більше про важливу роботу о. Проценка на Сході України на сторінках 20—21.

Our cover: At Easter, Ukrainians around the world typically attend traditional religious services and celebrate the holiday with family and friends. With the war in eastern Ukraine continuing, our thoughts and prayers extend to the soldiers who will be far from home and far from their loved ones, attending Mass like this one celebrated by Volyn Orthodox Theological Academy graduate, army chaplain, and UNWLA grant recipient Father Pavlo Protsenko. Learn more about Father Protsenko's important work in eastern Ukraine on pages 20-21.

ТРЕБА МАТИ НАДІЮ

З перекладів Євгена Онацького

з книги «Очима душі — голосом серця...»

Євген Онацький — відомий учений, журналіст, публіцист, учасник національно-визвольного руху. З 1947 р. проживав в Аргентині. У 1960-х рр. видав 8-томну «Українську малу енциклопедію» у двох мовах. Для багатьох читачів він є також людиною, яка формує українську душу. Про це свідчать і його переклади-переспіви зі збірки «Очима душі — голосом серця», окремими витримками з якої читачі «Нашого життя» вже зціляли душу. У Великодні дні нехай кожного з нас підтримає Надія, про яку так чутливо пише автор...

ТРЕБА МАТИ НАДІЮ

- Кожного дня має бути якась надія — одна надія для кожного серця.
- Надіймося ж, що кожен день почнеться, як обіцянка, а закінчиться, як вдячна молитва.
- Надіймося ж, що кожна людина усвідомить себе, своє життя і своє призначення.
- Надіймося ж, що кожна жінка здійснить свою мрію про єдиного обранця свого життя.
- Надіймося ж, що кожна дитина дасть радість своїм батькам і прийме радість від світу.
- Надіймося ж, що кожне життя буде піснею при сонячному світлі та прапором у бурі.
- Надіймося ж, що любов переможе страждання, і страждання стане любов'ю.
- Надіймося ж, що праця дасть прожиток кожному і буде благословенна для всіх.
- Надіймося ж, що удача нас завжди супроводитиме, і справедливість відтворить лад і гармонію.
- Надіймося ж, що наше життя проживемо для людського добра і для поступу людства.
- Надіймося ж умерти у світлі та в милості Божій.
- Надіймося ж ніколи не впадати в розпуку.
- Вибери собі бодай одну надію для твого життя і тримай її живою глибоко в серці.

Повітряплавання / Aeronautics (Олег Шупляк / Oleg Shupliak)

Христос Воскрес!

Леонід Глібов

Христос Воскрес! Радійте, люди,
Біжіть у поле, у садок,
Збирайте зіллячко і квіти,
Кладіть на Божий хрест вінок.
Нехай бринять і пахнуть квіти,
Нехай почує Божий рай,
Як на землі радіють люди
І звеселяють рідний край.
На вас погляне Божа Мати,
Радіючи, з святих небес...
Збирайтесь, люди, нум співати:
Христос Воскрес! Христос Воскрес!

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Маріянна Заяць

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

*Нехай радість і мир панують у Ваших серцях і душах протягом цих Великодніх Свят Воскресіння Христового!
Нехай здоров'я, любов, щастя та добробут придуть до Ваших осель, нехай настрій
буде піднесеним, а серця наповняться щирим теплом!*

Бажаємо Вам усіляких земних благословень!

Коли готувалася писати статтю до цього випуску журналу, зміст якого зосереджений на результатах виконання завдань СУА, а відтак втілення його проєктів, я подумала, що цілі нашої організації залишилися незмінними, і СУА перевершив суспільну оцінку деяких прошарків інтелігенції та фахівців з суспільно-політичних питань. Мені пригадалося, як ще у далекому 2002 р., під час конвенції СУА у Сарасоті, штат Флориди, наша Почесна членкиня Софія Геврик, яка на той час обіймала посаду другої заступниці голови СУА, попросила мене висвітлити тему членства. Я звернулася до роботи Роберта Д. Патнема, науковця з питань суспільної політики Гарвардського університету, та його книжки «Боулінг наодинці» (2000). Дослідження професора Патнема, які ґрунтувалися на масштабній базі даних, показували, як американське суспільство почало стрімко віддалятися від сім'ї, друзів і сусідів.

Професор Патнем попереджає, що наші зв'язки одного з одним слабшають, а це призводить до спрощення і збіднення нашого життя та життя наших громад. Він провів близько 500 тисяч співбесід, аби показати, що ми підписуємо все менше звернень, перебуваємо у членстві меншої кількості організацій, які збираються разом, ми все менше знаємо про наших сусідів, ми рідше бачимося з друзями та все менше часу проводимо зі своїми родинами. Ми навіть «у боулінг граємо наодинці»: більше, ніж будь-коли раніше, американці грають у боулінг, але вони перестали грати на першість групами у лізі, як це було колись. Він показує, як зміни в роботі, структура сім'ї, вік, заміське життя, телебачення, комп'ютери та інші чинники впливають на такий занепад. Професор Патнем наводить дані, які вказують на те, що членство в традиційних громадських організаціях у цілому зменшується, лише у деяких організаціях, навпаки, зростає. Зросло членство саме у тих масових групах, які не передбачають безпосереднього особистого спілкування та зібрань, де «ознакою членства є лише випускання чека на покриття членських внесків, або, можливо, вряди-годи ознайомлення з новинами групи, які розсилаються». Хоч ці висновки і факти були наведені понад два десятиліття тому, мені здається, що дослідження професора Патнема не втратило актуальності й нині. Пандемія, можливо, навіть дещо підсилила таку динаміку.

Але ми з вами можемо заперечити висновки професора Патнема таким фактом: СУА не є організацією, що просить своїх членкинь «випускати чеки на сплату членських внесків», або «час від часу ознайомлюватися з оголошеннями», ми розраховуємо на заохочення та відданість справі. СУА доволі успішно залучає жінок, які готові взяти на себе обов'язки та віддати частинку себе задля подальшого процвітання української родини у будь-якому куточку світу. Через таку самовідданість, спільними зусиллями ми достукалися до сердець багатьох людей і тепер отримуємо теплі відгуки, що зігрівають наші душі, від тих, хто отримав нашу допомогу. На сторінках цього журналу Ви ознайомитеся з реакцією та вдячністю людей різних соціальних прошарків. Їх об'єднує те, що СУА подав руку допомоги кожному з них. І наша допомога не обмежується лише фінансами, ми інвестуємо в особистості, сім'ї та громади.

Як голова СУА з 2008 р., я мала нагоду та велику честь долучитися до співпраці з багатьма з цих людей, часто разом з іншими членкинями з Головної Управи СУА: ми бачили сльози вдячності мешканців сіл Івано-Франківщини, які потерпали від повені у 2008 р.; ми чули вигуки «Дякуємо!» студентів Київського військового ліцею ім. Івана Богуна; ми бачили щирі усмішки дітей-сиріт у літніх таборах, організованих Владикою Степаном Сусом; ми відчували біль у серцях молодих поранених вояків у військових шпиталях Дніпра, Запоріжжя, Києва та Львова, а також тих сімей, які втратили своїх рідних; нам переказували, що одна самотня бабуся ніяк не могла збагнути, як жінки з того боку Атлантики знали про її потреби, але щиро тим тішилася; нам передавали слова подяки й багато інших людей, які отримали гранти на навчання/стипендії за нашими навчальними програмами; ми стали свідками того, як розкриваються таланти і які прекрасні голоси у семінаристів Київської Трьохсвятительської духовної семінарії УГКЦ...

Усе це — результат нашої спільної непорушної відданості справі та самовіддачі!
Дякую Вам!

REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT

Marianna Zajac

Christ has risen! He has risen indeed!

May joy and peace of mind reign in your hearts during this season of Easter, the Resurrection of Christ!

*May health, love, happiness, and well-being come into your homes,
may your spirits become brighter and your hearts be filled with love.*

Wishing you every earthly blessing!

When preparing to write this issue's article, which was to focus on the impact of the UNWLA's mission and therefore its projects, I thought about the steadfastness of our organization's goals and how the UNWLA has outshone the society assessments of some intellectuals and public policy specialists. I remembered when, back at the 2002 UNWLA Convention in Sarasota, I was asked by our Honorary Member Sophia Hewryk, who was Second Vice President at the time, to address the issue of membership. I tapped the work of Robert D. Putnam, a Research Professor of Public Policy at Harvard University, and his groundbreaking book *Bowling Alone* (2000). Professor Putnam's research, based on vast data, showed how our American society has become increasingly disconnected from family, friends, and neighbors.

Professor Putnam warns that the fabric of our connections with each other has deteriorated, socially impoverishing our lives and communities. He drew on nearly 500,000 interviews to show that we sign fewer petitions, belong to fewer organizations that meet, know our neighbors less, see friends less frequently, and even socialize with our families less often. We're even "bowling alone": more Americans are bowling than ever before, but they are not bowling in leagues. He shows how changes in work, family structure, age, suburban life, television, computers, and other factors have contributed to this decline. Professor Putnam then cites data showing that membership in traditional civic organizations has declined but that some organizations have grown – mass-member groups that do not foster face-to-face interaction and where "the only act of membership consists in writing a check for dues or perhaps occasionally reading a newsletter." Although these conclusions and data were written about two decades ago, I think we would all agree that Professor Putnam's research is still relevant. The pandemic may have exaggerated these dynamics even further.

But you and I can contradict Professor Putnam's conclusions with this fact: The UNWLA is an organization that not only asks its members to "write a check for dues" or perhaps "read an occasional newsletter" but also requests commitment. And the UNWLA is quite successful in engaging women who are willing to make that commitment, to give of themselves for the greater good of our Ukrainian family, wherever it may be. It is through this dedication that our mission is fulfilled, that we touch the lives of so many, resulting in heartwarming feedback from the recipients of our organization's congregate efforts. In the pages of this issue, you will be able to read the reactions and gratitude of people from all walks of life, the common denominator being that the UNWLA has extended a helping hand to each. Our help is not merely financial – we become invested in the person, in families, in the communities we help.

As President of the UNWLA since 2008, I have had the opportunity and great privilege to interact with many of these people, often with another member of the UNWLA National Board: we've seen the tears of gratitude of the villagers of Ivano-Frankivsk oblast affected by the 2008 floods; we've heard the cheers of "diakuyu" from the students of the Ivan Bohun Military Academy; we've witnessed the innocent smiles of the orphans at the summer camps organized by now Vladyka Stepan Sus; we've felt the heartache of the injured young soldiers in the military hospitals of Dnipro, Zaporizhzhia, Kyiv, and Lviv, and that of the families often left behind; we've been told of the warm surprise felt by the babusia living alone who could not understand how women across the vast Atlantic knew about her needs; we've heard the personal accounts and words of gratitude from multitudes of scholarship/grant recipients of our Scholarship Program; we've listened to the beautiful voices of the seminarians of the Kyiv Catholic Seminary as they shared their talents with us ...

We all share in this fruit of our commitment and dedication! Thank you!

COMPASSION AND CARING OVERCOME COVID VACCINE CHAOS

Patricia Zalisko, *English-Language Press Secretary*
Branch 56, North Port, FL

Chaos seemed to prevail in Florida when the COVID vaccine first became available. As in many other states, finding a vaccine proved to be difficult even for adults with good computer skills and a cell phone; for those who didn't have an email address or computer, or who faced a language barrier, it was nearly impossible. They were effectively shut out.

Initially, each county's local Florida Department of Health office was allowed to determine with county officials how it would vaccinate its qualified population. Each county's efforts were different. Some tried a first-come, first-served approach, resulting in long lines of seniors waiting overnight at designated vaccination sites. Some allowed tourists from other states and countries to be vaccinated. The myriad ways of trying to secure a vaccine proved confusing for those willing and able to brave a system that frequently overbooked appointments or ran out of vaccines.

In early February, Florida introduced a state-wide online pre-registration system and began requiring proof of Florida residency, putting a stop to those booking "vaccination vacations." Under the new system, those who possessed at least part-time Florida residency and qualified under CDC guidelines (front-line health care workers and those 65 and older) could pre-register in any county. However, this system required access to technology. Complicating matters further, some southwest Florida counties still hadn't adopted the state-wide system, opting instead to use their own often confusing registration systems.

Learning of the difficulties that many UNWLA members were facing, several Branch 56 members, with the blessing of branch president Alexandra Popel, offered to help. The challenges varied: Some members didn't have a family member or partner who knew their basic information, like their date of birth (necessary to register for the vaccine). Others were fluent in Ukrainian, but not English. Approximately twenty-five Branch 56 members – about 25% of our full-time membership – did not have an email address, cell phone, or device that could accept text messages, which are used to notify registrants of available vaccination appointments.

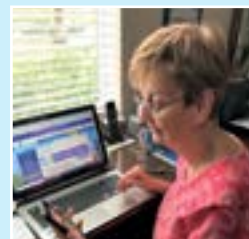
The common denominator is that these were all our longtime friends and fellow "Soyuzianky." One of the chief missions of the UNWLA is fostering humanitarian efforts in the Ukrainian population, in the United States and abroad. We were simply fulfilling that mission for our own members.

Our six volunteers reached out to these members, and to others that they personally knew of, to help them with the registration process. When needed, they offered their own email addresses and cell phone numbers to provide the members with a notification mechanism. Often, they also pre-registered the member's spouse or partner. Our volunteers also provided information about additional resources, such as free rides to vaccine sites through Lyft, Uber, or county transportation systems. All offers of assistance were greatly appreciated, and Florida counties are now contacting these members to confirm their COVID vaccination appointments.

THE SIX VOLUNTEERS WHO MADE THIS PROJECT A SUCCESS ...

Branch archivist Orysia Zynych at her desk listening to a fellow Soyuzianka while pre-registering her for the COVID vaccine.

Former branch president Ann Marie Susla registering a branch member on Sarasota County's vaccine registration website.

Pat Zalisko speaking with another branch member about vaccine registration on the Florida website.

Branch treasurer Bohdana Puzyk registering a branch member on the Sarasota County vaccine website.

Hospitality chair Ksenia Kuzmych reaching out on her tablet to pre-register a branch member.

Social Program chair Ksenia Rakowsky reaching out to branch members to help with pre-registration.

“SALUTE TO OUR ROMA” HOSTED BY BRANCH 75

Irena Sawchyn, President, Branch 75, Maplewood, NJ

Photo: Christine Syzonenko

During a discussion of language issues, Roma shows the reference dictionary that was always by her side during her tenure as Editor-in-Chief of *The Weekly and Svoboda*.

The women of UNWLA Branch 75 gathered in a Zoom call on Friday evening, February 5, 2021, to honor their sister-Soyuzianka Roma Hadzewycz, recognize her accomplishments as Editor-in-Chief of the Ukrainian National Association (UNA) publications *The Ukrainian Weekly* and *Svoboda*, and celebrate her 43 years as a career journalist. Roma first joined the UNWLA almost 40 years ago and has been an active member of our branch for much of that time.

Branch President Irena Sawchyn introduced the guest of honor with a brief reading of Roma's CV, noting that Roma's leadership allowed *The Weekly* and *Svoboda* to be the communications platforms that supported the Ukrainian diaspora and Ukraine throughout the world – an achievement best summarized in the powerful words of the Order of Princess Olha (third degree) awarded to Roma in 2015: “For contributions to strengthening the international authority of Ukraine.”

Roma shared highlights and memorable moments from her career. From its inception in 1933, when it informed the world about the tragedies of the Holodomor, *The Weekly* has been reporting news about Ukraine and Ukrainian affairs to the world's English-speaking public that was not covered by any other source. For example, reports in *The*

Weekly were instrumental in influencing the creation of the US Commission on the Ukraine Famine.

One of Roma's major accomplishments was having *The Weekly* open an officially accredited press bureau in Kyiv in 1991, the first foreign newspaper to do so. This allowed *The Weekly* and *Svoboda* to provide first-hand coverage about events in Ukraine, reporting on Rukh, the re-establishment of Ukraine's independence, the Orange Revolution, the Maidan, and other major historical events.

On the lighter side, *The Weekly* ran an exclusive about the actor behind the title character in the movie *E.T. the Extra-Terrestrial* – he was actually Pat Bilon, a Ukrainian gentleman from Ohio whom Roma enjoyed meeting.

Roma stressed that the papers need the Ukrainian community's support to survive. She graciously thanked all her editorial and production staffers, as well as the UNA for its longstanding support of the publications.

Roma's talk was warmly received by all. In the discussion that followed, Roma expanded on *The Weekly's* role in publishing the first story about the existence of the Gareth Jones diaries documenting the Holodomor. Roma and Irene Jarosewicz recognized the historical importance of the diaries when they were shown the original writings by Jones's family, who visited the UNA offices in 2003 with Russ and Karen Chelak.

The evening continued with a *Weekly/Svoboda* Trivia Game conducted by Christine Syzonenko. Nusia Denysyk, Marusia Flynn, and Christine thanked Roma for her collaboration and professionalism. Coincidentally, our branch includes the mother and mother-in-law of the current Editor-in-Chief of *The Weekly*, Andrew Nynka (Nadia Nynka and Irena Sawchyn) and the mother of editor Matthew Dubas (Sonia Dubas). Irena concluded the evening after Roma received a bouquet of flowers, her favorite wine, and a very noisy “Mnohaya Lita” sung by all.

We wish Roma much health and many adventures in her retirement and convey our deep appreciation for her life-long friendship and contributions.

irene.sawchyn@gmail.com

Photo: Nina Wedmid

Branch 75 members at “Salute to Our Roma” (who is seen in the third row, second from right).

СУА / UNWLA

Пресовий Фонд «Нашого життя» Our Life Press Fund

- \$100** Martha Noukas in memory of fellow Soyuzianka **Juliana de W. Tychowscy**, who passed away suddenly on December 21, 2020. Juliana was a long-time member of UNWLA Branch 118 in Houston, Texas. Her cheerful nature and huge smile will not be forgotten. Deepest sympathy to her husband, son, and extended family. May she rest in peace.
- \$50** Romana Hadzewycz: Thank you to Slavka Hordynsky.
- \$50** Марія Зарицька
- \$25** 78-й Відділ СУА у Вашингтоні у пам'ять **Daniel Wolff**, чоловіка нашої членки Софії Царик Wolff. Висловлюємо Софійці та родині наше сердечне співчуття.

Допомога жертвам війни Гідності War Victims Fund

- \$200** Branch 3 in remembrance of the passing of **Stefania Oleksyn**
- \$100** Myron & Oresta Zadony
- \$100** Larissa Lucenko in memory of **Oksana Tarapacky**

Фонд Суспільної Опіки Social Welfare Fund

- \$100** Романа Гіна Тибодо у пам'ять моєї дорогої мами, покійної **Анни Гіни**, довголітньої союзанки
- \$100** Valentina Gluch

Фонд сиріт / Orphans Fund

- \$250** Irene Burke

Фонд Бабусь / Babusi Fund

- \$250** Irene Burke
- \$200** Theresa and Myron Fedak in memory of our aunt **Ksenia Fedak**, who passed away in December 2020. She will be greatly missed by not just family but many in the Ukrainian community.

Фонд Духовного Відродження України Fund for Spiritual Growth of Ukraine

- \$1,000** Н.Н. у пам'ять бл.п. д-ра **Наталії Пазуняк**

Пожертви до 95-ї річниці СУА UNWLA 95th Anniversary Donations

- \$2,000** Oleh Tretiak
- \$1,000** Ukrainian National Association; Dozia & Zenon Krislaty; Nova UA Credit Union; Olena Melnyk
- \$500** Branch 27; Philadelphia Regional Council; Branch 137; Meest-America; Ihor Magun; Iouri Michtchenko; Marianna Zajac; Tamara Denysenko; Maryka Kril-Mariuk in memory of **Rosaria Kris**, member of Branch 1; Detroit Regional Council
- \$300** Chicago Regional Council; Branch 142
- \$250** Branch 17; Olha Stasiuk; Tanya Kuzycz & Motria Kuzycz-Maleckyj
- \$200** Terence Kalba in honor of Myron & Marianna Zajac; Oksana Kuzyszyn; Branch 120; Branch 139; Branch 43; Branch 73; Katherine Iwasyszyn
- \$150** Tetyana Bedrus; Branch 67
- \$100** Gloria Horbaty in loving memory of my mother, **Olga Paproski**, former member of Branch 73, Bridgeport, CT; Lydia Piasecky; Anna Shpook & Petro Nikitin; Oksana Posa; Tatyana Tymkiv; Oksana Antonyuk; Serhiy Hrubiy; Lydia Vyrsta, Larysa Zaika
- \$50** Irene Jarosewich; Christine Schmotolocha у пам'ять моєї дорогої Мами, св. п. **Марії Ганас**

Фонд Духовного Відродження України Fund for Spiritual Growth of Ukraine

- \$100** Fr. Ivan Turyk; Stefanie Perrong

Фонд Бабусь / Babusi Fund

- \$500** Stefan & Swiatoslawa Kaczaraj
- \$300** Chrystyna Turczeniuk
- \$150** Branch 30
- \$100** Olha & Iwan Czerkas

Фонд Суспільної Опіки Social Welfare Fund

- \$300** Irene Rishko
- \$200** New Jersey Regional Council
- \$100** Branch 111

Пресовий Фонд «Нашого життя» Our Life Press Fund

- \$250** Branch 75
- \$200** Katria Czerwoniak; Branch 64
- \$100** Christine Boyko; Chrystyna Turczeniuk у пам'ять **Надії Гладішовської Шмігель**; Petrusia Sawchak; Oksana Piasecky; Nadia Deychakiwsky; Branch 27; Daria Jarosewich
- \$95** Olena Boyko in memory of sister **Lieda Boyko**
- \$50** Olga Starow in memory of father **Myron Dolot**, author of *Execution by Hunger*

The Ukrainian Museum

- \$500** Branch 136

Аварії на Чорнобильській атомній електростанції

26 квітня є днем пам'яті про найбільшу техногенну катастрофу та вшанування всіх, хто брав участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській атомній електростанції (ЧАЕС). Ця велика трагедія є символом безмежної мужності українців. Низький уклін і довічна шана всім, хто брав участь у подоланні чорнобильського лиха, хто ціною власного життя та здоров'я подарував майбутнє всьому людству!

26 квітня 1986 р. на четвертому енергоблоці ЧАЕС стався потужний вибух, що призвів до руйнування реакторного блоку та виникнення пожежі. Аварія спричинила утворення радіоактивної хмари, яка накрила не лише території сучасної України, Білорусі та Росії, але й багатьох європейських країн – Швеції, Австрії, Норвегії, Німеччини, Фінляндії, Греції, Румунії, Словенії, Литви, Латвії. За Міжнародною шкалою ядерних подій (INES) цю аварію класифікували за найвищим, сьомим, рівнем небезпеки.

Загалом в Україні радіоактивно забрудненими стали 2293 населених пункти у 74 районах з 12 областей, де на той час мешкало понад 2,6 млн осіб; 160 тис. людей зі 129 населених пунктів довелося назавжди залишити рідні домівки та переїхати в інші місця. Через забруднення, з сільськогосподарського користування було виведено понад 5 млн гектарів земель. Від наслідків аварії на ЧАЕС померло 200 тис. людей (без урахування тих, хто помер від таких хвороб, як рак, цукровий діабет, серцеві хвороби, рівень захворюваності на які після аварії підвищився у 100 разів). Також на 70 % збільшилася кількість дітей, що мали певні відхилення у здоров'ї вже під час народження.

Щоб запобігти розповсюдженню радіації, наприкінці 1986 р. зруйнований реактор накрили спеціальним «саркофагом». З міркувань безпеки у грудні 2000 р. роботу Чорнобильської АЕС повністю припинили. Але зведений «саркофаг» поступово руйнувався.

Тому з 2004 року до листопада 2016 р. проводилися тендери, проектування і спорудження нового покриття. Проект повністю профінансував Європейський банк реконструкції та розвитку (40 країн-донорів надали близько 1,5 млрд Євро), і 29 листопада 2016 р. будівництво об'єкту «Укриття» завершили.

Чорнобильська трагедія стала символом мужності та самопожертви ліквідаторів аварії. Пам'ятати про їхній подвиг є обов'язком кожного українця.

З нагоди 35-ї річниці аварії на ЧАЕС, Кабінетом Міністрів України заплановані заходи з соціальної підтримки тих, хто постраждав від наслідків вибуху, а також інформаційні, просвітницькі, культурно-мистецькі та інші заходи, зокрема проведення міжнародних конференцій та інформаційних виставок, відкриття експозиції «35 років-уроки», тощо. 26 квітня жертви катастрофи будуть вшановані Всеукраїнською хвилиною мовчання та концертом-реквіємом.

Катерина Білокур:

*з молитвою
до Тараса*

ШЕВЧЕНКО В ЛЮДСЬКИХ ДОЛЯХ

Тетяна МакКой,
журналіст, уродженка м. Яготина на Київщині

«Тарасе Григоровичу, батечку, голубчику, соколику, ви самі це гарно знаєте, теж колись по світу блукали та людей шукали, хоч ви мертвий, допоможіть мені стати художником!»

*Молитва Катерини Білокур до
Тараса Шевченка на його могилі в Каневі,
1920-ті роки*

Катерина Білокур. Автопортрет, 1950

Мало не століття минуло відтоді, як Народна художниця України Катерина Білокур, ще будучи нікому не відомою Катрею з села Богданівка на Полтавщині (нині Яготинського району на Київщині), вимолювала на могилі Тараса Шевченка в Каневі помочі. Їй і справді жилося нелегко з її хистом до малювання: власна родина хотіла б бачити дочку мало не Шевченковою «наймичкою» — і корову,

Катре, попорай, і на городі, Катре, лад дай; у селі вважали її дивачкою, мало не «причиною» з «Кобзаря», і тільки вчителі Іван і Ніна Калита підказували то те, то інше в клубі (де дівчині милостиво дозволили відвідувати драмгурток) та дяк із сусідніх Смотриків навчив класти, приміром, ґрунтівку... Прядка з Букварем на колінах узимку — ото й уся була її «наука».

Та якось вчитала Катря в часописі «Радянське село» про художньо-керамічний технікум у Миргороді і подалась туди; там зажадали атестат про семирічну освіту, якого в неї не було. І мусила самотужки освоювати ази малярства: барвники чавила з калини, буряка, бузини, щіточки майструвала як не з тхорячих, так котячих ворсинок. Украде в материній скрині полотнинку, намалює на ній птаха — помилується трохи, випере начисто, висушить і знов малює. А то якось у брата зошита поцупила, понамальовувала на тих листочках квітів та коників і хлібною м'якушкою наліпила на стінах світлиці. У Білокурів подібне каралося як не різкою, так грубим словом, а то й у печі палилося. Коли споглядаєш нині Катеринині «Цар Колос», «Квіти за тином» чи «Снідання», скажімо, то якось і не віриться, що все те виквітчувалося на полотні змалку пригніченою душею.

Та буде й каганчик у тій темряві — як же без нього?! Хоча б і зустріч з «Кобзарем»: «Ой, яка ж проза дивная у Т. Г. Шевченка! А малюнки... не можу вам передати, яка це була краса!» (Я буду художником!// Укл. М.Кагарлицький — К.: «Спалах» ЛТД, 1995). Тими малюнками, либонь, дівчина й снила, відчувши в Тарасові близьку собі душу. Та й чи дивно?!.. Замість молитовників та Біблій по людських хатах були Тарасові «Кобзарі», адже радянська ідеологія майстерно поклала стражденну долю мученика царату на ноти «переможного соціалізму»... Настільки майстерно, що уривок з листа Панька Куліша до Шевченка звучав на часі: «... Запевняю Вас, що нігде в світі таких щирих і прихильних до себе дітей не знайдете, як у тій Полтаві. Тут бо не то пани та паненята, а всяка душа письменна й щира з Вашим «Кобзарем», наче з яким скарбом дорогим носиться, та хутко вже й книжок їм буде не треба, бо повітверджували вже всі Ваші стихи напам'ять і, тривайте, чи не по «Кобзареві» вже й Богу

Цар Колос. Полотно демонструвалося 1954 р. у Парижі та зникло за загадкових обставин; незавершена повторна версія демонструється в Яготинській картинній галереї

моляться» (litopys.org.ua/ Листи до Тараса Шевченка. — К., 1993).

Катерина ж мала душу не тільки «письменну і щирю», а й заклопотану: як же їй стати художником? Як вирватися із глухих стін домашнього кріпацтва, де ніхто не хотів чути голосу її молодого хисту, а тільки «роби, Катько, та роби»? Як подолати оту стандартну байдужість, що нею були заповнені установи молодого УРСР? І вирішує Катря наша йти на прощу до святого Канева, де покоївся поет-мислитель Тарас Шевченко. По дорозі перебирала в умі молитви, а ступила між трави на Чернечій горі, що аж колихалися на вітрах дніпровських, то й дух забило, все з голови геть вивітрилося. Довелося вимолювати щастя-долі в «батечка та соколика» своїми словами...

Та ще багато води стече і в Тарасовому Дніпрі, і в Чумгаку їхньому богданівському, де в ранніх 1930-х Катря ледь не втопиться від материних прокльонів. Відтоді тільки й добра сталося, що батьки дозволили їй, 34-річній, малювати, та ще й так, ніби золотого гривеника кинули в

пелену: «Т-та малюй вже, чорт з тобою!..» І Катря жадібно малює. Малює поки що для себе, а цінителькою її творинь стає коза, яку ганяє пасти в пирятинські степи — там стільки буяє серед літа сокирок та ромашок, волошок з Петровими батогами... Синь небесна стане в неї улюбленим кольором — гляньмо тільки на її «Квіти за тином», «Богданівські яблука» чи «Квіти на блакитному тлі», яку з часом подарує Київському музею Тараса Шевченка — «бачечку», цецто, своєму.

А що вже калину любила малювати — то й дива не було, бо в Богданівці їхній що не двір — то й оспіваний народом кущик. Саме китицю калини вимальовує на клаптику, почувши по радіо пісню Оксани Петрусенко «Чи я в лузі не калина була?». Так і прикипіла до ослінчика наша художниця, зачарована й самим мотивом, і голосом співачки. І що таке ступило їй у душу, що вже не могла з собою нічого вдіяти: сіла писати листа, як той Ванька Жуков «на село дідусеві», ще й калину свою на клаптику в конверта всунула? Лист дістався Києва і таки знайшов там тодішню королеву вокалу. Зворушена Петрусенко починає надзвонювати знавцям народного мистецтва, ті заворушились, стали навідуватись до забутої Богом і людьми Богданівки. У хаті Білокурів, мов на ярмарку, Якилина з Василем в долівку повростали від дива: і що там таке на тих картинах доччиних, що аж мліють ото, мов перед іконами?! Пішли виставка за виставкою, премія за премією: як не сувій полотна, так набір олійних фарб чи й навіть поїздка до Москви...

Так вернулась до Катерини Білокур її молитва до Кобзаря, прокотившись занебесним відлунням в її малюнках, впертих надіях (як і той лист до Петрусенко), в якійсь аж дитинній залюбленості в Божий світ навколо себе. Якби таке диво, як Катерина Білокур, було дароване епосі Тараса Шевченка, то він, без сумніву, також назвав би її своєю «донею», як називав Марка Вовчка, цінуючи її перо та присвятивши їй свого «Кобзаря». Начебто і в академіях не вчилась, і вчителів знаменитих не мала Катерина, а яка зорова глибина проглядається в її мазках — хоч олією, хоч аквареллю; яка вселенська мудрість криється в сюжетах «Колгоспного поля» чи «Буйни», що співає осанну довгожданому миру в звільненій від нацистської чуми Україні. А «Колгоспне поле» разом із «Берізкою» та «Царем Колосом» виставлять у 1954 в Парижі (де

Пабло Пікассо замре перед ними від дива), хоча й пропадуть потім, як пропали за війни аж 11 творів у Полтаві.

Дарма, що наприкінці 1940-х Катерину Василівну приймають до Спілки художників УРСР, — у житті її настає тяжка пора: помирає батько, в хатку їхню «шевченківську» вселяється брат з сім'єю, і сварки між матір'ю та її невісткою аж ніяк не сприяють творчості. Спішить, однак, мисткиня викласти задумки на полотно, передати манеру свого малюнка односельцям — село вже давно змирилося з її дивацтвом; здавалося б, тільки й жити... Але ж тяжко хворіє мати, яку син не схотів забрати в нову оселю. Усе лягає на Катрині плечі — материна хвороба, город, домашня птиця й худоба, піч та прання. А тут ще й болячки насідають... Не витримує одного разу — просить у когось з Центрального будинку народної творчості в Києві надіслати їй бесалолу, а заодно — «... і дві лимонки».

Боже ж ти мій! Народна художниця УРСР (з 1956 року) мусить просити в когось ліки та пару лимонів, мов милостиню, і нікого це не стривожило, ніхто не підняв на ноги пів Києва, як зробила це Оксана Петрусенко, щоб обстежити страдницю в столиці (правда, подекували, що буцімто Павло Тичина прислав був до Богданівки якогось лікаря). Мовчки спостерігало яготинське начальство, не здатне простити впертій художниці одного — що та не стала малювати у 1949 році замовлене з Полтави полотно з нагоди 70-річчя «дорогого» і «палко всіма любимого» Й. Сталіна. Було байдужки й Богданівці з її тяжким клопотом про хліб насущний.

Тоді як на полотнах Катерини Білокур не тільки цвіла споконвічна краса українського села, яке Шевченко порівнював з «писанкою»... На них улігся весь ужинок поля, весь піт напрацьованих селянських рук, і влігся навічно.

Катерини Білокур немає серед нас від літа 1961 року, а мистецтво її й досі має смак «живої води» із казки — ковтнеш разок і відчуваєш Україну, чистий храм її душі, попри всі незгоди. Чи не тому й їдуть звідусіль на прощу до Катерини — в її рідну Богданівку та Яготин, де в картинній галереї демонструється більш як сімдесят її творів — викінчених і незавершених?

До слова там, у галереї, витає дух не одної Катерини, а і її «бачечка» Тараса, який часто гостював у князів Репніних (галерея розміщена в будівлі, що дивом збереглася від колишнього князівського палацу). Тепер вже полотна Катрині звучать до світу молитвою...

Тарас Шевченко: переклади англійською

Лариса Тополя, редактор

Існує чимало англійських перекладів творів великого українського Кобзаря Тараса Шевченка: і чудових, і зовсім не вдалих. А все тому, що дослівний переклад англійською мовою того, що звучить природно, зворушливо та зрозуміло українською, може перетворитися на щось відверто недотепне й дивне, наївно-простакувате чи пласке.

Відтак подрібнено-дослівні, механістичні переклади (*overtranslation*), або домислювані переклади з надто широким узагальненням (*undertranslation*) призводять до бруталного поетичного руйнування слів автора. Чи потрібні такі переклади Шевченка англійській аудиторії? Мабуть, що ні. Натомість є потреба у перекладах, що передають пророчу глибину, яку найбільше поцінуємо в поезіях Кобзаря ми, українці, і яку можуть оцінити й носії інших мов.

Варті уваги кращі переклади творів Шевченка, які двомовні читачі найбільше любляють. Найперше, це переклади Віри Річ (1936—2009) — британської поетеси-перекладачки, кавалера ордена княгині Ольги. Серед них *The Rusalka* («Русалка»), *The Poplar* («Тополя»), *The Dream* («Сон», «На панщині пшеницю жала...») Остання поезія ввійшла до англійської збірки вибраних поезій Т. Шевченка *Song Out of Darkness*. Перекладачці вдалося без втрати поетичної суті показати також і складні історичні реалії описаного Тарасом життя. Ось завершальні рядки поезії «Сон» в оригіналі та перекладі Віри Річ:

*І усміхнулася небога,
Проснулася — нема нічого...
На сина глянула, взяла
Його тихенько сповила
Та, щоб дожати до ланового,
Ще копу дожинати пішла.*

*Then quietly she smiled, poor mother...
She started up... all gone forever!
She looked at little Ivan, then
Picked him up, swaddled him again,
And, ere it reached the bailiff's ken,
Went off, her sixty sheaves to gather.*

Україно-англійські читачі виокремлюють поезії Шевченка у перекладі ірландської письменниці Етель Ліліан Войнич (1864—1960). З-поміж її 156 перекладів поетових рядків найдовершенішими є «Минають дні, минають ночі...», «Зоре моя вечірняя...», «Заповіт», «Косар», «Минули літа молодії...» Завдячуючи непересічному таланту, Л. Войнич вберегла щирість поезій Кобзаря навіть у перекладах його творів і майстерно передала не тільки багатство змісту та своєрідність стилю Шевченка, але й метафори, натяжки, повтори, мелодійність рим тощо. Двомовні читачі це відчують із фрагмента перекладу «Мені однаково, чи буду...»:

*Мені однаково, чи буде
Той син молитися, чи ні...
Та не однаково мені,
Як Україну злії люди
Присплять, лукаві, в огні
Її окрадену, збудять...
Ох, не однаково мені.*

*Shall pray for me, or pass me by.
One only thing I cannot bear:
To know my land, that was beguiled
Into a death-trap with a lie,
Trampled and ruined and defiled...
Ah, but I care, dear God;
I care!*

Безумовно, щоб перекладати вірші, треба не тільки добре знати щонайменше дві мови, але й бути поетом. Звісно, на це здатний не кожен, але тільки великий майстер. І не важливо, хто це: Етель Ліліан Войнич — ірландка за походженням, залюблена в українську мову, чи британська поетеса Віра Річ, або Джон Вір (1906—1983) — нащадок українських емігрантів, який відчував рідну мову на генетичному рівні... Стрижневим є те, що всі вони щиро намагалися залишити слово Шевченка справжнім — таким, як його відчував сам Кобзар. І та щирість зробила переклади винятковими. А ще — спонукує двомовних сучасних поетів заглибитися у твори великого Тараса, перейнятися їхніми всеосяжними смислами та братися за власні переклади. А чому б ні?

Numerous English-language translations of the works of revered Ukrainian poet Taras Shevchenko (1814–1861) have been published – some exquisite and moving, others literal but so lacking in nuance and sensitivity as to render the bard’s words meaningless. Translating poetry requires more than just fluency in both languages – it requires the heart and soul of a poet. And so it is no surprise that the most highly regarded translations of Shevchenko’s works are those by the British poet Vera Rich, the Irish novelist Ethel Lilian Voynich, and the Canadian author John Weir. All three were able to capture the authenticity of Shevchenko’s emotions in their translations.

Благодійність повертається вдячністю

На нещодавньому святкуванні 95-ї річниці СУА було представлено чимало ініціатив організації, що стосуються так і в діаспорі, які допомагають тим, хто цього потребує, зокрема і дітям, людям похилого віку та жертвам війни, а також проектам, що підтримують освіту дітей з сімей, що перебувають у складних життєвих обставинах, часу, ми приділяємо увагу людям і групам, яких торкнулися ці важливі ініціативи; багатьо з них поділилися своїм досвідом та висловили вдячність. На наступних дванадцяти сторінках Ви дізнаєтеся більше про далекосяжний вплив роботи СУА – волонтерством та іншою підтримкою.

Giving Begets Gratitude

The UNWLA's recent 95th Anniversary celebration featured many of the organization's initiatives in the fields of social welfare and education – programs in both Ukraine and the diaspora that help those in need, including children, the elderly, and war victims, and programs that support the education of underprivileged children, students, and seminarians. This month, with the approach of the Easter season, we are shining a spotlight on the individuals and groups touched by these important initiatives, many of whom have reached out to share their experiences and express their gratitude. Over the next dozen pages, learn more about the far-reaching impact of the UNWLA's work – *your* work – and hear from some of the people you have helped with your donations, volunteering, and other support.

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

У листопаді 2011 р. голова СУА п. Маріянна Заяць вручила ректорові Українського католицького університету Борису Гудзяку перший чек на підтримку навчання студентів УКУ. А вже в липні 2015 р. СУА ініціював і фінансово забезпечив діяльність Центру СУА з жіночих студій, на відкритті якого п. Маріянна Заяць сказала: «Ми, членкині Управи Союзу Українок Америки, сподіваємось, що відкриття Центру СУА з жіночих студій в УКУ не лише посилить академічну спільноту УКУ, а й стане активом широкої української громади». У рамках діяльності Центру СУА з жіночих студій з 2018 р. запроваджено дослідницький ґрант на навчання за магістерською програмою «Історія та культурна спадщина». З часу заснування ґрантом скористалися четверо студенток УКУ, три з яких вже закінчили студіювання, а одна навчається на програмі з історії.

Дві стипендіатки — Аліна Ферко (програма богослов'я) та Ірина Бокало (програма зісторії) — вже закінчили навчання і надіслали листи вдячності своїм спонсорам.

«Я випускниця програми богослов'я УКУ. Коли визначалася з темою дипломної роботи, важливим було обрати те, що хвилювало мене. Тому тема «Книга Руті: «Народ твій буде мій народ, а Бог твій — мій Бог (Рут 1:16): Рецепція жінки-чужинки в ранній період Другого храму» — стала для мене важливою та змусила перекроїти мої думки та сприйняття. У роботі я не тільки розкрила соціальний та економічний статус жінки в суспільстві і ставлення суспільства до жінок-чужинок, але й показала актуальність Святого Письма у наш час.

Оскільки моє дослідження невіддільно пов'язане з жіночими студіями, то я щиро дякую Центру СУА з жіночих студій в УКУ та Союзу Українок Америки за надання мені семест-

рової стипендії та можливість продовжувати навчання на програмі Філософсько-богословського факультету УКУ.

Також я бажаю і вірю, що навіть після закінчення навчання я зможу вкладати свою частку в роботу Центру СУА з жіночих студій... Моя керівниця дипломної роботи Галина Теслюк створює багато корисних проєктів, пов'язаних з проблемними та важливими питаннями діяльності та ролі жінки в церкві. Тому я буду вдячна і матиму за честь, якщо зможу допомагати їй у деяких проєктах.

Випускниця **УКУ Аліна Ферко.**»

«Я стала студенткою УКУ у 2019 р. і за час навчання отримала досвід співпраці та спілкування з багатьма цікавими людьми, мала можливість слухати та брати участь у різних лекціях, круглих столах, семінарах і конференціях, спостерігати за виром життя в УКУ, а також за тим, як студенти репрезентують цінності та досвід, що вони набули під час навчання поза УКУ.

Я займалася жіночою тематикою протягом усього навчання на бакалавраті та продовжила це робити і в магістратурі УКУ. Завдяки порадам керівника магістерської програми п. Богдана Чуми та мого наукового керівника проф. Олександра Зайцева, мені вдалося здійснити задумане. УКУ був для мене зовсім новим та незнайомим місцем, тому підтримка працівників і викладачів надала мені впевненості. А коли познайомилася з п. Галиною Теслюк і дізналася більше про ді-

яльність Центру СУА з жіночих студій, то остаточно впевнилась у тому, що писатиму роботу на жіночу тему. Назва моєї магістерської роботи «Парламентська діяльність Олени Кисілевської у 1928—1935 роках»... Підтримка з боку СУА стала для мене стимулом для написання вартісної роботи. І хоча я не завжди була зразковою студенткою, проте вкладала у цю роботу багато зусиль і вірила, що мої старання не будуть марними. Досвід написання роботи про політичну діяльність жінки-українки у буремні часи ХХ ст. відкрив чимало і для мене особисто. Наполегливість в освіті, ціна індивідуальних рішень та руйнування стереотипів про роль жінки у суспільстві — ось основні напрямні, які червоними лініями проходять через мою наукову роботу...

Висловлюю щире подяку голові СУА п. Маріянні Заяць і всім членкам СУА за те, що надаєте підтримку та надихаєте студентів УКУ бути кращими та прагнути кращого. Дякую також п. Галині Теслюк за можливість стати частиною Центру, спостерігати і брати участь у чудових лекціях та семінарах на жіночу тематику.

Випускниця **УКУ Ірина Бокало.**»

The UNWLA has supported the Ukrainian Catholic University (UCU) in Lviv since 2011. In 2015, it established the UNWLA Center for Women's Studies at the university. These two recipients of UNWLA scholarships recently graduated from UCU.

КИЇВСЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ЛІЦЕЙ ім. ІВАНА БОГУНА

Керівництво та ліцеїсти Київського військового ліцею ім. Івана Богуна (начальник — герой України, генерал-майор Ігор Гордійчук) щиро дякують Союзу Українок Америки за надану благодійну допомогу, про що повідомляють у надісланих листах і на своїй сторінці у мережі Facebook.

«Вельмишановна п. Маріянно і всі членкині Вашої славної організації СУА!

Щиро дякуємо Вам за допомогу, яку ми отримали від Вас за останній час. Пральні та сушильні машини стали незамінними у повсякденному житті ліцеїстів. Окремої подяки... заслуговують 240 ліжок та ортопедичних матраців, зручність яких вже оцінили не тільки ліцеїсти, але й батьки, адже здоровий сон — запорука гарного дня і нових досягнень у навчанні та спорті.

Завдяки Вашій допомозі (5 тис. дол. США) ми змогли закупити 10 ноутбуків та 1 комп'ютер, що дає можливість створити сучасний кабінет інформатики для навчання наших ліцеїстів за нормами, встановленими Міністерством Освіти України. Наші ліцеїсти висловлюють Вам слова вдячності за постійну допомогу щодо розвитку матеріальної бази та покращання побуту в навчально-оздоровчому комплексі Київського військового ліцею ім. Івана Богуна.

Керівництво навчально-оздоровчого комплексу бере на себе зобов'язання поставити на облік майно, яке надано Вами як допомога, та надіслати Вам усі квитанції про використані кошти.

Дякуємо Вам за співпрацю та підтримку.

*З повагою, Начальник навчально-оздоровчого комплексу,
заступник начальника Київського військового ліцею ім. Івана Богуна **Петро Потехін.**»*

The UNWLA's recent \$5,000 donation allowed this military academy in Kyiv to purchase 10 laptops and a printer. The UNWLA had previously gifted the school with 240 beds and orthopedic mattresses as well as five washers and dryers.

Проект СУА

«ДУХОВНЕ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ»

Створений у 2019 р. з ініціативи голови СУА Маріянни Заяць фонд «Духовне відродження України» має за мету підтримати дві релігійні інституції — Київську Трьохсвятительську духовну семінарію УГКЦ та Волинську православну богословську академію ПЦУ, де готують священників для Східної України. В умовах гібридної війни з Росією місія цих священників є надзвичайно важливою, адже це боротьба за духовне відродження тієї частини України, яка найбільше постраждала у результаті імперської політики царської Росії, Радянського Союзу і нинішньої путінської Росії.

СУА підтримує навчальні заклади та майбутніх священників: виділяє кошти на придбання комп'ютерної техніки, підручників тощо, а також для стипендій семінаристам. СУА щиро вірить, що у майбутньому вони стануть священниками з активною життєвою позицією, творцями духовного та культурно-політичного життя своїх парафій. Відтак допомога цим навчальним закладам є вагомим інвестицією у духовне майбутнє України.

Наші стипендіяти радіють, що мають підтримку СУА і відповідають нам щирою вдячністю за можливість здобути духовну освіту, про що повідомляють у своїх **листах-подяках**.

Подяки від ректора та семінаристів Київської Трьохсвятительської духовної семінарії Української греко-католицької церкви

“

«Дорогі та близькі нашому серцю пані Маріянно та членкині Союзу Українок Америки! Слава Ісусу Христу!

Висловлюємо та передаємо цим листом Вам велике вітання та вдячність від спільноти Київської Трьохсвятительської духовної семінарії УГКЦ. Цього року наша семінарія святкує 10 річницю свого відновлення! Її функціонування було б неможливим без наших друзів, без усіх тих, хто від початків нас підтримує, допомагає зростати і виховувати майбутніх душпастирів Церкви тут, на Центрально-Східних теренах нашої Батьківщини. Протягом десятиліть радянська влада на цих землях нищила Церкву, руйнувала християнську свідомість та спадщину, яка своїм корінням

сягає Хрещення Русі-України святим рівноапостольним князем Володимиром. Тому так важливо нині розвивати і проповідувати Євангеліє Христа саме тут, де у людей є велика спрага за Словом Божим. Це завдання випускників нашої Київської Трьохсвятительської Духовної Семінарії УГКЦ.

Ми маємо велику місію від Бога, однак здійснити її ми можемо лише спільно з нашими жертводавцями. Для нас дуже цінна допомога від вас, Союзу Українок Америки. Ваш вклад у духовний розвиток Сходу України важко оцінити, але плоди нашої дружби вже можна побачити. Семінаристи, які отримали стипендію від СУА — це юні хлопці зі Сходу України, які відчули поклик служити Богові, своєму народові та відважилися піти за цим покликом. Однак, перед тим як розпочати своє служіння, вони повинні ще виплекати, сформувати

себе в духовному, інтелектуальному та особистісному аспектах. І семінарія є найкращим місцем для цього. Проте вона, надаючи допомогу цим юнакам, також потребує матеріальної допомоги від благодійників. Тому ми надзвичайно раді, що Ваші материнські серця відкриті до такої допомоги. Добро має властивість поширюватися. Ваше добро, вчинене цим семінаристам, пошириться на тисячі людей, яким вони свого часу послужать як священники, та буде вагомим вкладом у духовне відродження Східної України.

Також хочемо розповісти Вам про актуальний стан нашого навчального закладу. Минулого року у червні відбувся черговий, уже п'ятий, випуск. Загалом за 10 років існування семінарію закінчило вже близько 60 хлопців, деякі з яких вже душпастирюють на теренах Східної, Центральної та Південної України як священники. Окрім того, близько 60 студентів наразі навчаються у стінах семінарії. Варто додати, що... наша семінарія отримала акредитацію від Конгрегації Католицької освіти. Тепер наші дипломи мають визнання в усіх католицьких університетах світу. Однак ми не зупиняємось на досягнутому, а намагаємось залучати найкращих спеціалістів у різ-

них галузях філософії та богослов'я до викладання. Також ми очікуємо, що в найближчому часі викладачами семінарії стануть її випускники, деякі з яких уже закінчують свої вищі студії у провідних католицьких університетах Європи.

«Стипендії від Союзу Українок Америки на навчання у 2020—2021 навчальному році на загальну суму 9 031,08 дол. отримали 19 семінаристів зі Східних теренів України: Донецького, Харківського та Одеського Екзархатів (Донецька, Луганська, Запорізька та Дніпровська області)...

Ми висловлюємо щиро подяку всім членкиням Союзу Українок Америки за підтримку, за відкритість Вашого серця, за Вашу молитву та християнський приклад. Щоразу, коли ми збираємось на спільну молитву у храмі, ми дякуємо Богу та віддаємо в Його опіку дорогих нашому серцю жертводавців. Просимо, щоб всемілостивий Господь благословив Вас і Ваші сім'ї та щедро винагороджував Вас за всі Ваші добрі діла, а Пресвята Богородиця нехай буде Вашою постійною заступницею і покровителькою...

Благословення Господнє на Вас!
Прот. **Петро Жук**, ректор КТДС УГКЦ.»

Будні семінаристів КТДС УГКЦ

«Дякую США за фінансову допомогу, завдяки якій я маю змогу з року в рік ставати ближче до сповнення покликання бути священником. Я походжу із сім'ї священника. Змалку бачив служіння свого батька на теренах Полтавської області людям, які шукають Бога. З часом я відчув, що також можу і хочу докластися до поширення благої вісті тут, на місійних теренах України. Свого часу, перебуваючи у зовсім не християнському середовищі однолітків, я відчув реальну потребу в Бозі — фундаменті життя. Наші українці тут потребують цього фундаменту не менше, ніж я тоді. Однак далеко не завжди у них є можливість віднайти, чи хоча б дізнатися про Бога через банальну причину — брак священників. З Божої волі я прагну

стати тим, хто розкаже їм про Бога, хто покаже їм Його любов. І ця Божья воля реалізується великою мірою завдяки Вашій підтримці мого навчання у семінарії.

Маркіян Буняк, м. Кобеляки, Полтавська обл.»

«Донецька область, як і решта східних земель України, надзвичайно потребує душпастирської праці, але тепер в особливий спосіб... відчуває необхідність у моральному та духовному провіді, адже досі триває війна. Надія на світле майбутнє не згасає, оскільки мало-помалу виникають нові парафії, які, в свою чергу, чекають на випускників нашої семінарії. Кожен священник, який вже служить на території Донецького екзархату, опікується двома-трьома і більше парафіями, тому потребує помочі і з нетерпінням чекає поповнення духовного війська. Також молодіжні патріотичні орга-

нізації, зокрема ПЛАСТ, відкривають нові осередки в нашому регіоні, і їм також потрібні духовні провідники. Тому Ваша підтримка мого навчання в семінарії — це неоціненний вклад у духовне життя та розвиток УГКЦ на Східній Україні.

Олександр Губенко, с. Варварівка, Олександрівський р-н, Донецька обл.»

«Хочу написати Вам слова вдячності за те, що завдяки стипендії від Вас я маю можливість вчитись у Київській Трьохсвятительській семінарії УГКЦ та розвивати покликання, яке подарував мені Господь. Дякую Богові, який завжди знаходить людей, що готові чинити добро. Дякую Вам, що маєте серця, відкриті на тих, хто є в потребі. Без Вашої підтримки важко б було уявити моє навчання, формацію, перебування в семінарії та майбутнє моє священниче служіння на Південно-Східних теренах нашої країни, звідки я родом. Пам'ятаю про Вас у своїх молитвах!

Руслан Бутенко, м. Мелітополь, Запорізька обл.»

Вдячність від академічної родини Волинської православної богословської академії (ВПБА)

“

«Вельмишановна пані Маріанно!

З відчуттям щирої вдячності та невіддільної духовної радості надсилаю Вам та всім членкиням СУА вдячність від повноти академічної родини ВПБА.

Також окремо надсилаю Вам посилання на новину про Вашу допомогу (див. текст далі).

У такий спосіб ми намагаємось не тільки популяризувати Вашу місію у розбудові територіально цілісної та духовно здорової України, але й прищепити відчуття єдності у спільній справі.

Надсилаємо фото урочистої церемонії вручення стипендій та ґрантів від СУА, а також відео зі словами вдячності від отця Олега та о. Костянтина, що зараз безпосередньо перебуває на Сході України.

З повагою та пошаною, прот. Володимир Вакін.»

Стипендії та ґранти для Волинської православної богословської академії від Союзу Українок Америки (Повідомлення з сайту ВПБА)

Вдячні семінаристи ВПБА

23 вересня 2020 р. ректор Волинської православної богословської академії прот. Володимир Вакін за сприяння Союзу Українок Америки вручив ґранти п'ятьом капеланам і священникам зі Сходу України. Вони в доленосний для нас час здійснюють непросте служіння на Сході нашої Батьківщини, духовно підтримуючи воїнів у боротьбі з агресором.

А також семеро студентів ВПБА, що є сиротами, напівсиротами та ветеранами АТО, отримали стипендію на навчання.

Ректор Академії висловив слова вдячності повноті Союзу Українок Америки і відзначив, що цьогорічна допомога подвійно відчутна в умовах економічних труднощів сьогодення. Також зауважив, що жіноче українське турботливе серце має таку ширину, «незважаючи на відстань», що переймається долею України, а особливо духовно-моральним здоров'ям її нації.

Подяка від колишнього семінарста Волинської православної богословської академії

“

«Слава Ісусу Христу! Шановні посестри!

Пишу Вам зі Сходу України, аби щиро подякувати за ту безпрецедентну можливість зростати науково, що Ви дарували мені, люб'язно виділивши ґрант на продовження вкрай важливого навчання — як військовому капелану, священнику Луганської єпархії Православної церкви України, котрий постійно перебуває у зоні бойових дій в ООС.

Хочу запевнити Вас, шановні пані меценатки, що Ваша підтримка дасть гідні плоди для України! Я обрав свій шлях в далекому 2014 році, відтоді неперервно служу Богові та народу України в Луганській обл.

Нині опікуюся вояками 24-го окремого штурмового батальйону «Айдар», 53 ОМБр і водночас є настоятелем єдиного українського храму Луганської області — Воскресіння Христового Луганської єпархії ПЦУ.

...Я здобув освітній рівень магістра (у Волинській православної богословській академії). Темою наукової роботи стало дослідження релігійного елемента російської гібридної війни супроти України. Захистив на відмінно! Якість і новизна дослідженого матеріалу були відзначені ректором академії, роботу направили

до Києва з рекомендацією «богословсько-календарній комісії Православної церкви України»... Вона вже знайшла своє практичне застосування: ґрунтуючись на матеріалах змінено найменування російського храму в Луганській обл., а нині така ж робота ведеться у Рівненській обл...

Завдячуючи Вашій підтримці, шановні колеги, відтепер я продовжую своє навчання PhD в аспірантурі Національного університету «Києво-Могилянська академія». Ще глибше наукове дослідження релігійного аспекту російської гібридної війни в Україні задля формування концепції успішного контрнаступу України у ворожому інформаційному середовищі — стане можливим завдяки наданому Вами гранту!

Для мене дуже важливо мати можливість провадити наукову роботу під керівництвом таких заслужених метрів НаУКМА, як: С. М. Квіт — доктор філологічних наук, професор катедри «Могилянська школа журналістики»; В. Г. Королько — доктор філософських наук, професор катедри теорії і методики зв'язків з громадськістю; Д. В. Орлова — PhD з масових комунікацій, старший викладач катедри «Могилянська школа журналістики»; В. С. Романюк — кандидат наук з культурології, заступниця директора «Могилянської школи журналістики»; Є. М. Федченко — кандидат політичних наук, доцент катедри «Могилянська школа журналістики».

І хоча надолужити згаяне за 29 років незалежного буття України досить важко, але послідовними кроками це все ж зробити можливо. Саме тому у 2014 р. я вирішив залишити стаціонарне навчання в Івано-Франківському богословському інституті, поступив заочно до Волинської православної богословської академії та подався служити на Схід, де був потрібен українському війську та населенню. Тут я залишаюся і донині.

Ваша грантова програма мене стверджує у вірності обраного шляху. Адже це вкрай важливо: аби нові українські священники були високоосвічені, не відмовлялися від наукової діяльності через війну та нестачу коштів. Бо війна завершиться перемогою, і тоді вже нам потрібно буде розбу-

довувати країну, максимально використовуючи здобутий досвід і знання!

«Який воїн служить коли-небудь на своєму утриманні?» — сказав святий апостол Павло (1 Кор. 9, 7). Так, завдячуючи Союзу Українок Америки, і я зможу відтепер, подібно до воїна, продовжити свою оборону України не лише на фронті — на лінії зіткнення у зоні ООС, але і в науковому середовищі інформаційного поля бою.

Я вірю, що сформувавши успішну концепцію інформаційного опору окупантові, ми з Вами спільно приведемо Україну до неодмінної перемоги!

З нами Бог! Ми — перемаємо!

З повагою, голова професійної Спілки об'єднання капеланів-працівників ЗСУ священник
Павло Проценко.»

Священик Павло Проценко під час служіння на Сході України в оточенні дітей і серед військових

The UNWLA's Spiritual Growth of Ukraine Fund was established in 2019 to provide financial support to two theological seminaries: the Volyn Orthodox Theological Academy of the Ukrainian Orthodox Church and the Kyiv Three Saints Theological Seminary of the Ukrainian Greek Catholic Church. These two institutions focus on training future priests who will carry out their spiritual mission in the eastern regions of Ukraine to encourage and promote spiritual revival, especially in times of war and unrest in the country.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

Понад 50 років Союз Українок Америки через Стипендійну акцію надає фінансову допомогу студуючій українській молоді у Південній Америці, Європі, а з 1993 р. і в Україні. Дякуючи союзнякам і відділам СУА, а також іншим добродіям, які опікуються стипендіатами, українська молодь у різних країнах отримала можливість здобувати гідну освіту. На «Золотому ювілеї Стипендійної акції СУА» на XXXI Конвенції нашої організації голова референтури стипендій п. Анна Кравчук сказала: «Завдяки Вам Стипендійна акція стала у пригоді українській молоді України та української діаспори. Ви допомагали стипендіатам, раділи їхнім успіхам. Незалежність України відкрила нам можливість поширити діяльність СУА і в Україну».

З кожним роком кількість аплікантів-кандидатів на стипендію збільшується. Це покриті долею учні та студенти, серед яких сироти, напівсироти, молодь з багатодітних або неповних родин, які мають бажання здобути освіту. Стипендіати щиро вдячні СУА та запевняють, що стипендія є для них не тільки матеріальною підтримкою, але й моральним заохоченням бути гідним своїх спонсорів. Вони охоче розповідають, що для них означає допомога СУА та надсилають листи зі словами вдячності.

«Нехай Господь благословить Вас і винагородить Вашу жертвовну працю»,— бажують вони своїм спонсорам і запевняють, що надані СУА кошти сумлінно використовуються за призначенням.

Листи від стипендіатів

«Вітаю Вас з Новим Роком і Різдвом Христовим! Дуже дякую за Вашу допомогу та підтримку. Хочу трошки розповісти про себе. Через події у Криму я з родиною вимушено переїхав. Уже шостий рік живу та навчаюся в Одесі. Тато мій — військовослужбовець, мама працює в гімназії, де навчається моя сестричка. Я навчаюся у військовій академії Одеси за спеціальністю «Морська піхота». У майбутньому мрію бути військовим.

Як уже писав, тато мій — військовий. Більше ніж 25 років присвятив себе цій справі. Він є прикладом для мене, моїм наставником, порадиником. У 2014 р. був на війні — захищав цілісність, незалежність нашої держави. Отримав поранення, має статус учасника бойових дій. Мама — це тепло, любов, турбота, ніжність. Сестричка енергійна, займається народними танцями, ходить на комп'ютерні курси та курси англійської мови.

Я дуже люблю свою родину. Коли я вдома, то це свято, завжди смачна вечеря та душевні сімейні посиденьки. А ще я, коли у відпустці, відвідую дідуся та бабусю. Ось така невеличка історія з мого життя.

Дякую Вам за підтримку та розуміння.

З повагою, В. Л., стипендіат СУА з Одеської області.»

«Доброго дня, Містер! Мене звати Гліб, мені 11 років. Я дуже Вам вдячний за фінансову допомогу. Я вчуся у школі й закінчив шостий клас майже на відмінно. Окрім школи я відвідую курси англійської мови та швидкого читання, а також навчаюся грати в футбол.

Я проживаю з бабусяю, яка мене сильно любить. Ким я стану у майбутньому — я ще не знаю, але точно знаю, що теж буду допомагати дітям-сиротам, як і Ви.

З повагою до Вас, Гліб.»

Лист від голови Стипендійної програми Миколаївської області

Стипендіятки Дарія та Марія з Миколаєва з довідками про отримання стипендій

“ «Шлемо вітання з Південного Миколаєва та найщиріші слова подяки від голови Стипендійної програми, студентів і школярів. Бажаємо Вам і всім спонсорам та їхнім родинам усього найкращого. Карантин та коронавірус затримав нашу відповідь і подячні листи... Переймаємося й Вашими ураженими цим вірусом — нехай омине Вас це лихо.

Ще дякуємо й молимося за Ваші родини та всіх спонсорів.

З повагою, Раїса Шпон.»

For over 50 years, the UNWLA Scholarship Program has supported the education of orphaned and underprivileged children and students in South America, in Europe, and since 1993 in Ukraine.

WAR VICTIMS FUND

The UNWLA launched the War Victims Fund in 2014 to help Ukrainian veterans and their families. Many branches and regional councils have donated funds to help defer veterans' medical expenses and to provide their families with much-needed support. The Philadelphia Regional Council, for example, assisted in collecting funds to help pay for the "bionic arm" prosthesis of Roman Dzivinsky, who lost his arm on the Maidan.

“

Шановні представники Союзу Українок Америки,
Я хочу подякувати Вам за всі Ваші зусилля і підтримку під час мого лікування. Цього року я отримав Touch Bionics i-limb ultra revolution протез. Після двох років використання виключно правою рукою, це був догодуваний і дуже цінний подарунок. Я знову навчився виконувати обидві руки в повсякденному житті і кожного дня знаходжу нові функції протезної руки. Я можу тримати чашку, відчути писати, і навіть можу приготувати вечерю.

Я розумію, що такі протези є дуже дорогими і в вдячній Вам за надану можливість отримати сучасну протезну руку. Я впевнений, що з Вашою підтримкою Україна виграє боротьбу за краще майбутнє.

З повагою,
Роман Дзвінський

Слава Україні! Героям Слава!

Otchyi Dim («Отчий дім»)

Otchyi Dim, located in Pokrovsk, Donetsk oblast, is an orphanage for children who have been affected by the war in eastern Ukraine. UNWLA Branch 75 began a relationship with the organization several years ago by purchasing a washing machine for the orphanage. Since then, Branch 75 and the Orphans Fund have provided clothing, hygiene products, games, and treats. Recent UNWLA donations supported a summer trip to the sea and winter coats.

“Любі союзьанки! Щиро дякуємо Вам за підтримку наших вихованців, за чудові дарунки, які Ви допомогли для них придбати. Зимове взуття та одяг були дуже доречні і прийшлись до вподоби нашим дітям. Дякуємо Вам за любов і турботу!
Олексій Каган, директор дитячого притулку «Отчий Дім», м. Покровськ.»

Opiky Syrit Center

The Opiky Syrit [orphan care] center in Lviv is a charity project in the Lviv Archeparchy of the Ukrainian Greek Catholic Church. It hosts many projects for orphans of various ages and abilities, including a daily school program, sports program, religious education, and Christmas School. The most recent project, Anhelyky (Angels), was designed for preschoolers in need of resources. The UNWLA supported the Anhelyky program at Christmastime with a donation of \$5,000.

Two UNWLA Branches Support Babusi Fund

Oka Hrycak, Chair, UNWLA Social Welfare Committee

The UNWLA Babusi Fund is a long-established fund that supports elderly women in Ukraine. Donations are distributed based on reports from Soyuz Ukrainok of Ukraine and the All Ukrainian Society of Political Prisoners and Repressed in Ukraine such as the ones below:

- Orysia Mikolayivna Teliayeva, born in 1928, member of the Organization of Ukrainian Nationalists, taken as a political prisoner in 1948 for 10 years. She buried her son in May 2018. Now lives alone. She lost her sight due to glaucoma and now needs assistance in day-to-day living. Orysia vehemently supported the building of a free Ukraine, and for her efforts she received an Order of Princess Olha medal from President Petro Poroshenko.
- Kateryna Kostiantynivna Charena, born in 1937, repressed, was sent to a camp in Kazakhstan at the age of 4 with her seven brothers and sisters and labelled an enemy of the people. Her father perished in a gulag. She now receives a minimal pension and needs funds for medicine.
- Yevhenia Semenivna Muntianu, born in 1937, repressed, sent to Tiimensk oblast in Siberia with her family in 1941. Her father was imprisoned for 10 years. The family returned to Ukraine in 1954. An invalid, living with cancer and hepatitis, she has no family and needs funds for medicine.

It is situations like these that had me ask members in April 2020, in *Our Life*, to join me on the Social Welfare Committee to answer the questions I posited: Should we be reaching more elderly women in Ukraine? Are we providing enough for each recipient? Can we start an Adopt-a-Babusia program?

The first question resounded with Branch 98. In the fall of 2020, Branch 98 members in Holmdel/Middletown, NJ, decided to forego their Christmas party and hold a letter drive asking members and friends to provide donations for the Babusi Fund. Nadia Jaworiw, President of the branch, and Halyna Lojko, Vice President, wrote to their members: "Christmas is

traditionally a time for our Branch to reach out with support and love to our struggling 'Babusi' in Ukraine. In the past, we have directed all the proceeds from our annual Christmas Fundraiser to the Babusi Fund. This year, because of Covid-19, we are conducting a direct appeal for your generous support."

The response was indeed generous; the amount raised – \$4,200 – was greater than the branch had raised in previous years. Dr. Mariya Furtak, our liaison in Lviv, was overwhelmed with the result, and plans were made to distribute the funds in Ivano-Frankivsk, as earlier collections had been distributed in other regions.

Nadia Jaworiw was interested in what the funds would buy. I asked Dr. Furtak what each gift, usually 400-650 *hryvni*, would allow an individual to purchase. According to Dr. Furtak, it could pay for one-third of a month's rent, or a bountiful table laden with traditional Ukrainian Christmas dishes. While increasing the amount of the gift would benefit the

Maria Bilous greeting Hanna Zahaliuk on her 95th birthday at a Babusi Fund gathering in Ternopil

recipient, it would decrease the number of individuals who receive assistance, and the numbers who need assistance are many.

In direct response to my article asking members to join the committee, Paranka Mazurek from Branch 50 in the Detroit Regional Council called me to share her interest in creating a registry of elderly women, Babusi, in the United States. This is timely as one of the resolutions of the XXXI UNWLA Convention (*Our Life*, September 2017) was to assist senior members of the UNWLA. Branch 50 members Ulana Kushner, Oksana Posa, Halya Pytiak, and Daria Rotheck were interested in the project and eager to work as a team. Branch President Oksana Malanchuk supported the effort.

Their plans called for the creation of a database that would be open to women within and outside the UNWLA but would target women of Ukrainian descent or with Ukrainian family connections. Demographic data such as name, address, and place of birth would be recorded, but so would any

noteworthy experiences, such as time spent in a displaced persons or concentration camp, or refugee status. Accomplishments, talents, and skills would be sought and, thinking ahead, might be used to feature a Babusia-of-the-Month within the pages of *Our Life*. Needs would be shared, perhaps creating an opportunity for a match between a Babusia with a skill and a Babusia with a need. A pilot project is currently being designed to track, monitor, and evaluate the process within the Detroit Regional Council before presentation to UNWLA branches. Ideas are already in place for fundraisers to help support elderly Babusi in need.

It is projects like these that demonstrate the high level of activity and commitment of our UNWLA members. Thank you to all the members of Branch 98 and Branch 50. A special thank-you to Daniel Kashimer, whose donation of \$6,000 to the Babusi Fund was distributed as directed by Soyuz Ukrainok of Ukraine President Oreslava Khomyk to elderly women in regions throughout Ukraine.

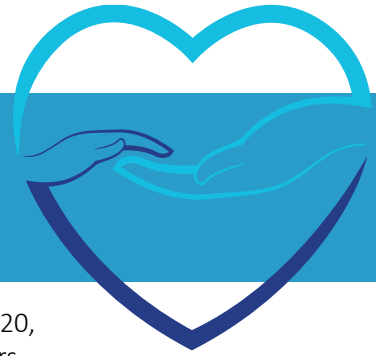
UNWLA FOR USA

Thank You
From
Feeding America

Responding to the hardship created for many fellow Americans by the COVID pandemic, UNWLA for USA raised \$31,410 for Feeding America, the nation's leading domestic hunger relief charity. Feeding America distributes food to millions of people annually via food pantries, soup kitchens, youth programs, senior centers, and shelters.

FLOOD RELIEF

After western Ukraine was devastated by heavy rains and floods in late June 2020, leaving 14,000 homes damaged and their contents destroyed, UNWLA members donated over \$25,000 to help the victims of the disaster. The funds were channeled through the Archdiocese of Philadelphia, which has a well-established and reliable aid distribution process in Ukraine.

Photos courtesy Caritas staff of the respective eparchies.

Flooded villages.

Many homes were damaged or destroyed.

The family of Vasyl Onutchak (right) in the village of Mykulychyn received much-needed supplies to rebuild their home. Shown here with the family is Fr. Bohdan Skirchuk, dean of the Yaremchany deanery.

Khrystyna Kostyuk, a mother of four in the village of Mykulychyn (Kolomyia eparchy), received a bunk bed, 2 mattresses, 2 pillows, 2 warm blankets, 2 bedding sets, an electric stove, an electric kettle, and a washing machine.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА — внесок у навчання української молоді

Ірина Кравчук, відмінник освіти України, Львів

Після багатолітніх поневірянь по світу, опинившись у США, жінки-українки відновлюють діяльність Союзу Українок. Громадська організація Союз Українок Америки, працюючи у законодавчому полі США, допомогла не тільки вижити членам українських родин на чужині, зберегти мову, традиції, але й стати активними, авторитетними й повноправними громадянами США.

Розуміючи, що освіта — це основа життя людини та спільноти у цілому, союзнянки відкривають «Світлички» та українські школи, зберігають свою ідентичність. Результатом спільної праці осіб з різними зацікавленнями й поглядами стала ідея д-ра Теодозії Савицької про створення Стипендійного фонду під гаслом «Українці — українському студенту», що згодом була виокремлена із Суспільної опіки у нову програму — Стипендійну акцію СУА.

Понад 50 років за рекомендацією довірених осіб українська дитина, незалежно від країни проживання (від 1993 року з України також), протягом усіх років навчання отримує матеріальну та моральну підтримку, а з нею — надію і віру у можливість одержати омріяну професію.

Жертовні, безкорисливі, самовіддані референтки й членкині Стипендійної акції СУА своєю працею здобули високу довіру у людей, згуртувалися навколо гуманної ідеї та перетворили ідею (місію) на чин. До спільної праці долучилися довірені особи, які рекомендують кандидатів на отримання стипендій, окремі особистості та цілі родини, що стали жертводавцями, добровольці-помічники зі встановлення зв'язків з аплікантами та надсилання необхідних документів, збирання відомостей про тих, кому потрібна допомога.

Результати праці вражаючі. Тисячі молодих осіб нині створили власні сім'ї, стали професіоналами у своїй справі — вченими, правниками, лікарями. Деякі з них відомі в Україні і світі: Герой України співак св.п. Василь Сліпак; шахові королеви Анна і Марія Музичуки; вчені-історики Марта Гавришко і Руслан Сіромський; Заслужений працівник культури України, актор і режисер Юрій Чеков; вчена, психолог Марта Химко; скрипаль Володимир Баран; головний лікар реформованої Амбулаторії первинної медицини у рідному селі Вікторія Карпюк; фізичний терапевт у Центрі фізичної реабілітації *Next Step Ukraine* Марта Резанцева; соціальний педагог, керівник проєктів і програм Центру ЕМАУС при Українському католицькому університеті Анна Резанцева; мама двох діточок, членкиня жіночої волонтерської громадської організації «Джерело дитячих мрій», кандидатка у депутати до місцевих Рад від Європейської солідарності Юлія Сех (Петришин); дитячий лікар-стоматолог Анна Кривицька.

Усіх не перелічити. А минуло лише 25 років, як до програми Стипендійної акції СУА були залучені учні та студенти з України. У 1992 р. Почесна голова СУА Анна Кравчук і скарбник Стипендійної акції Орися Яцусь ознайомили союзнянок України з діяльністю української жіночої організації, зокрема програмою надання підтримки у навчанні. Голова СУ України Атена Пашко долучилася до співпраці із СУА. Мені пощастило розпочати благородну справу в Україні, за що щиро дякую Анні Кравчук, яка допомогла мені зрозуміти цінності самопожертви, відчуття обов'язку й армійської дисципліни. Усі, хто долучився до її команди, а це Люба Більовщук — голова референтури стипендій (1993—2002), скарбник і діловод Орися Яцусь, адміністраторка Вікторія Міщенко, св.п. Марія Полянська — голова референтури стипендій (2002—2015), д-р Дарія Новаківська Лисий і згодом Надія Яворів — це єдина, цілісна, злагоджена спільнота, у якій кожен стає духовно багатшим і посвяченим у добрі справи. Стипендійна акція СУА з 1986 р. має комп'ютеризовану двомовну програму; Орися Яцусь зразково налагодила діловодство і бухгалтерію; видаються звітні книжки, де подають фотографії з життя організації, відомості про стипендіатів і їхніх спонсорів, жертводавців, а також інформацію про надходження й витрати коштів.

У часи своєї каденції Люба Більовщук разом з Орисею Яцусь і Лідією Черник кілька разів відвідувала Україну з метою вручення стипендій і знайомства зі стипендіятами, ознайомлення аплікантів та осіб, які

Ukrainian National Women's League of America, Inc. Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Христос Воскрес! Christ Has Risen!

Вітаємо всіх спонсорів і добродіїв, що так щиро опікуються учнями та студентами Стипендійної акції СУА. Завдяки Вам минулого року ми завершили 54-й рік безперервної діяльності.

Через вірус COVID-19, який панує у світі, 2020 рік не був легким, зокрема і для стипендіатів з України, де продовжуються воєнні дії. Ми отримуємо багато листів від них і відчуваємо їхню любов до своєї Батьківщини.

Бажаємо Вам гарно провести святочний Великодній час у колі родинної любови! Щастя Вам Боже здоров'я. Бережіть себе!

Воістину Воскрес! Indeed He Is Risen!

*Анна Кравчук, Люба Більовщук,
Надія Яворів, д-р Дарія Н. Лисий,
Зоряна Гавткович, Вікторія Міщенко*

У Пам'ять / In Memory Of

У пам'ять св. п. **Дмитра Пенцака** складаю **25 дол.** на Стипендійну акцію СУА через 98-й Відділ СУА. Дружині Ляріссі та родині висловлюю щирі співчуття.

Оля Кобрин

Пожертви за січень 2021 р.

January 2021 Donations

\$1,000	Maryann Mysyshyn (MAL)
\$990	Myron B. Krawczuk (98)
\$660	John Pluta (13)
\$610	Dr. Daria Nowakiwska Lissy (54)
\$550	UNWLA Branch 134
\$440	UNWLA Branch 83, UNWLA Branch 113
\$350	Lubomyra Lukomskyj, Martha D. Shyprykevich (67)
\$330	Marta H. Mulyk-Baxer, Dr. Marta L. Biskup (MAL), Zenon Chernyk, Bernard & Anna Krawczuk (98), Martha Lewicky (113), Dr. & Mrs. Myron Prawak (97), Dr. Orysia N. Tresznewsky (54), UNWLA Branch 64, UNWLA Branch 108
\$220	Dr. Larissa N. Pundy-Bozio, Maria A. Brown (124), Olga Kwasnychka, Nickolas I. & Germaine J. Milanytch Family Foundation Trust, Yuri & Anna Zelinsky, UNWLA Branch 78, UNWLA Branch 101
\$110	Thomas & Tatiana Ferraro (98), Jeffrey & Sofia Shields (131), Bohdanna Slyz (83)

Thank you for your generosity.

Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

*Люба Більовщук, член Комісії стипендій СУА
UNWLA Scholarship Committee Chair 1993–2002*

UNWLA, Inc. Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024

Phone/Fax: 732-441-9530

nazustrich@verizon.net

рекомендують кандидатів на стипендію, з вимогами для отримання стипендії та обов'язками стипендіатів. Важливою для стипендіатів виявилась вимога листування зі спонсорами і головою референтури Стипендійної акції. Вони ставили запитання: «Як писати особі, яку не бачили і яка опікується їхнім навчанням?» Ми повинні були розповісти про українську жіночу організацію у США, історію її виникнення, започатковані програми та завдання. Окрім того, Люба Більовщук переконливо проілюструвала, що вони уважно читають їхні листи. Так, на одній із зустрічей у Львівській музичній школі-інтернаті кожному, хто називав себе, п. Люба розповідала про те, що він (чи вона) писали і повідомляла про їхні мрії та бажання.

Знайомство зі стипендіатами підтверджувало важливість Стипендійної акції СУА під час каденції св.п. Марії Полянської. У великій аудиторії географічного факультету Львівського університету ім. Івана Франка понад 50 стипендіатів розповідали Марії Полянській і Анні Кравчук про те, що їм дає підтримка у здобуванні освіти. Марія Полянська щиро переймалася їхніми потребами та витратами на школу і ще більше турбувалася пошуком спонсорів і жертводавців, бо її девізом було «Українська молодь — майбутнє України». Важливим стає не тільки фінансова підтримка, але плекання освіченого громадянина України.

Співпраця з високодостойними українками, які об'єднані розумінням важливості освіти для життя людини, допомогла й мені стати залученою та потрібною для служіння добрій справі на користь української молоді у слушний час. Щиро дякую за довіру та бажаю плідних результатів і гідних послідовників жертовної праці.

УСІ РІЧКИ — ТЕЧУТЬ. І НЕ КОЖНА З НИХ — ЛЕТА

Аліна Акуленко, філолог, кандидат наук

19 березня 1930 р. народилася Ліна Костенко — українська письменниця, поетеса-шістдесятниця, лауреатка Шевченківської премії (1987), премії Антоновичів (1989). Входить до переліку найвідоміших жінок давньої та сучасної України. Патронатка 21-го Відділу (Нью Йорк) та 101-го Відділу (Чикаго) Союзу Українок Америки.

Якби нація обирала не «Голос країни», а «Голос совісті», то голосування обійшлося б одним туром: Ліна Костенко легко збрала б усі голоси. Утім, якби нація захотіла голос совісті почути, тут уже довелося б докласти надзусиль. Після очікуваного і так раптово перерваного презентаційного туру «Записок українського самасшедшого» на початку 2011 року, широкий загал Ліну Василівну більше не чув і не бачив. До того — вона двадцять років нічого не видавала. Й Івану Малковичу у 2010 просто дивом вдалося витягнути і її, і її роман із добровільного підпілля. За такий час будь-хто міг канути в Лету, але не Ліна.

Вона мовчить, а нація рік у рік співає їй «осанну», а в березні соціальні медіа рясніють її рядками з хештегом «#ліна». Такий собі електронний самвидав XXI ст. Як невидимі причали Геракліта: все тече й змінюється, але дещо повторюється. Хоча, будуть ті, хто скаже: вона просто змогла зробити неймовірне — виплисти чистою із каламутної радянської води.

Вона могла б стати вчителькою: народитися в учительській родині та закінчити педагогічний інститут — непоганий, як на повоєнний час, життєвий старт. Багато хто про таке й не мріяв. Але, певно, їй було затісно поміж шкільних парт. Або ж життю бракувало простору й рим. Тому поїхала в Москву ставати поеткою. Навчання у Московському літературному інституті імені О. М. Горького — це був тогочасний «маст хев», якщо хочеш, аби твою поезію читав ще хтось, окрім найближчих родичів. Утім, Ліні це не дуже допомогло. Таланту їй не бракувало. Натомість спостерігався тотальний брак комуністичних од й ідеологічних піснеспівів. Тому їй спочатку закинули

«аполітичність», а тоді ще й «формалістичні викрутаси». Цих непевних визначень було досить, аби готовий до друку «Зоряний інтеграл» так і не вийшов на орбіту. І навряд чи їй було легше від того, що у вигнання потрапила не сама, а в компанії таких же молодих й натхненних Миколи Вінграновського й Івана Драча. І навряд чи тишило, що це — не рими у неї погані, а просто шістдесятників цькують.

Її кидали-кидали в Лету, і навіть відганяли від берегів ідеологічним веслом, але вона все впливала й впливала на саморобних човниках «самвидаву». А після листа на захист Володимира Чорновола вона могла далі більше нічого й ніколи не писати. А сенс?

Вона ж писала. І чекала. І таки дочекалася відходу Валентина Маланчука — того самого доктора історичних наук, завдяки якому в українській історії з'явився термін «маланчуківщина», а з друкарень як «небезпечні для дружби братніх народів» вилучили кілька сотень готових до друку українських книжок. Коли він пішов, Ліна вийшла у люди. Стала на повен зріст «Над берегами вічної ріки», щоб переспівати на повен голос пісні Марусі Чурай і згадати Берестечко. Далі були літературні премії, поетичні збірки, ордена, медалі, робота в Чорнобильській зоні, відмова від звання Героя України і, зрештою, добровільне усамітнення.

Хотіла вона того чи ні, але стала Ліною Василівною, совістю і голосом нації. А могла б також стати і її обличчям. Бо якби нація обирала не лише «Совість нації», але й найкрасивішу жінку XX століття, Ліна перемогла б легко й невимушено. І гендерні стереотипи тут ні до чого: така краса дається лише обраним. Як і талант. Як і можливість життя «пройти без коректур», не канувши в ідеологічну Лету.

Lina Kostenko — Ukrainian poet, laureate, and staunch defender of dissidents — was born on March 19, 1930. She is one of the most recognizable literary figures in Ukraine, widely regarded as the conscience of the nation. Kostenko was a leader of the young Ukrainian poets of the 1950s–1960s known as the *Shistdesyatnyky* (“Sixtiers”), who pushed the boundaries of Ukrainian poetry and in the process aroused the ire of the Communist regime. She was blacklisted by the government for many years, and her works were not published in Ukraine. Her first novel and first new book in over two decades, *Notes of a Ukrainian Madman*, was published in 2010 when Kostenko was 80. It became a bestseller.

Among her best-known works of poetry are *Rays of the Earth* (1957), *Sails* (1958), *Wandering of the Heart* (1961), *On the Shore of the Eternal River* (1977), and *Marusia Churai* (1979).

Lina Kostenko is the patroness of UNWLA Branch 21 (New York) and Branch 101 (Chicago).

Ihor Magun, MD, FACP

The Incredible Egg

The egg has always held a particular symbolic significance. It is a symbol of life, rebirth, fertility, Earth, and resurrection. Early Christians represented the egg as the empty tomb from which Jesus resurrected. The Ukrainian pysanka presents a variety of symbols – even the egg itself is symbolic, with its unending surface representing eternal life. But beyond the symbolic nature of the egg is a wealth of positive nutritional and medical benefits worth reviewing. Thus, in this month's column, I would like to share some interesting and fun facts about eggs.

First and foremost is the fact that eggs are one of the best sources of protein. Large eggs (obviously, in this case, size matters and changes the actual numbers) have roughly 77 calories and about 7 grams of protein. Most official organizations that research nutrition recommend about 58 grams of protein per day for the average person, depending on the individual's activity, age, and dietary needs. The yolk provides most of the vitamins and nutrients (about 3 grams of protein and 62 calories), whereas the white provides about 4 grams of protein and 15 calories.

Egg yolks contain cholesterol, but research has determined that consumption of yolks raises good cholesterol (HDL) and lowers bad cholesterol (LDL). Moreover, consuming one egg per day does not appear to increase heart disease in healthy hearts.

Eggs also contain lutein and zeaxanthin; both of these benefit eyesight by lowering and reducing the potential development of macular degeneration and cataracts. Eggs also contain folic acid, a vitamin that prevents congenital defects in pregnant women.

With these facts in place, it's time to go back to the chicken that lays the eggs. For one thing, the type of food provided for the hen essentially determines the color of the yolk. The darker the yolk, the better the food provided for the hen. A corollary to this is that the nutritional value increases. Moreover, the hen's age dictates the thickness of the shell: the younger

the hen, the thicker the shell; the older the hen, the thinner the shell.

The difference between brown and white eggs lies in the size of the hen as well as the breed. White-feathered/white-ear-lobed hens lay white eggs, and red-feathered/red-ear-lobed hens lay brown eggs. Larger (full-figure) hens require more food and lay brown eggs. But aside from influencing the color of the egg, the size and color of the hens have no influence on differences in nutritional value.

Eggs are a unique food source because they can be kept for weeks without refrigeration if they were never washed. In the United States, however, all eggs are washed and sanitized and thus need refrigeration. Additionally, all eggs currently sold in this country are hormone-free to comply with US government regulations. To test whether an egg is fresh, lower the egg into a glass of water. If it sinks, it's fine; if it floats, it's old.

Organic eggs have a higher level of protein. This, as you may have surmised, is due to a better nutritional diet given to the hens.

Raw or undercooked eggs can contain bacteria, and salmonella is the most common pathogen. Poultry may carry these bacteria, which can contaminate the inside of the egg even before the shells are formed. But if you cook and handle eggs properly, they are safe to consume.

Eggs are an incredibly versatile food. They are easy to purchase and easy to cook in many unique ways. They provide excellent nutrition, and eating them makes you feel full longer, which helps to keep your weight in check.

This springtime, especially during Easter season, I hope you get to enjoy all the benefits found inside the egg as well as the perfectly executed beauty in our traditional *pysanka* on the egg's shell. But try not to scramble or boil someone's artistic *pysanka* masterpiece, or you might end up with egg on your face!

Марта Тарнавська

43-й Відділ США, Філядельфія, шт. Пенсильванія

Марта Тарнавська, з дому Сеньківська, поетеса, письменниця, перекладачка, бібліограф і правничий бібліотекар відійшла у вічність 26 січня 2021 р. у Філядельфії.

Марта народилася у Львові 15 листопада 1930 р. Її батько Теодозій був лікарем, мати Ірена, з дому Чайковська — учителькою. У 1936 р. родина виїхала на територію Польщі до Сольця-над-Віслою, де батько відкрив лікарську практику, а після німецького нападу на СРСР повернулася на українські землі. Але у 1944 р., перед радянським наступом, втікла на захід і опинилася в містечку Штайнеркірхен на Труані (*Steinerkirchen an Traun*). Коли закінчилася війна, родина переселилася в табір біженців у Зальцбурзі, де Марта продовжила шкільну освіту, формувалася як молода поетеса та мандрувала горами Австрії.

У 1949 р. вона одружилася з Остапом Тарнавським і разом з ним виїхала в Америку. Спочатку сім'я мешкала в м. Скрантон

(Пенсильванія), де на швейній фабриці Марта знайшла свою першу роботу. Молода пара невдовзі переїхала до Філядельфії. Там Марта закінчила середню школу й стала студенткою університету Темпл вечірньої форми навчання (вдень доглядала маленьких синів). Після закінчення університету отримала диплом бакалавра з соціології та антропології і потім продовжила навчання в аспірантурі з бібліотекознавства в Дрексельському технологічному інституті. Це відкрило їй шлях до кар'єри бібліотекаря в Публічній бібліотеці Філядельфії. Відтак, володіючи багатьма мовами, вона перейшла на позицію бібліотекаря іноземного права у правничій бібліотеці Пенсильванського університету, де працювала та викладала для студентів спецкурс «Дослідження іноземного та міжнародного права». Пішла на пенсію у 1993 р. з посади заступника директора з іноземного та міжнародного права.

Поза професійною діяльністю Марта була поетесою, яка надзвичайно плідно працювала, а також перекладачкою, бібліографом, есеїсткою, рецензенткою, журналісткою і громадською діячкою. Вона видала збірки поезій «Хвалю ілюзію» (1972), «Землетрус» (1981), «Тихі розмови з вічністю» (1999); збірку оповідань «Самотнє місце під сонцем» (1991); книги «Євгенія Ярошинська: життя і творчість» (1976) та «Ключі до царства» (2001). Також написала підручник для громадських бібліотек і багатотомний довідник перекладів української літератури на англійську. Як есеїстка, рецензентка, критик і бібліограф, друкувала велику кількість статей і відгуків у різних наукових, професійних і громадських виданнях. Її 816 власних творів надруковані в 17 окремо виданих книжках і брошурах. Марта Тарнавська вела активну діяльність у різних громадських організаціях: була співзасновницею та директором бібліотеки *Пласту і Рідної школи* у Філядельфії, членкинею 43-го Відділу США у Філядельфії, ведучою щотижневої радіопрограми. Тривалий час (1955—1979, 1996—2011) св. п. Марта входила до редколегії журналу «Наше життя», на шпальтах якого друкувалися її поезії та дописи.

Залишила у смутку двох синів — Марка у Філядельфії, Максима і його дружину Уляню Пасічник в Торонто, брата Ан-

дрія Сеньківського та його дружину Марію у Ван Еттен (Нью Йорк) і трьох онуків — Ніну, Івана та Стефана.

Через пандемію, публічне вшанування св. п. Марти відкладене на пізніше, коли зникне загроза інфікування.

Надя Савчук

83-й Відділ СУА, Нью Йорк, шт. Нью Йорк

Надя Савчук народилася 19 вересня 1927 р. на Донбасі у Східній Україні. Прожила гідне життя і пішла у засвіти 31 грудня 2020 р.

Надя Савчук багато й активно працювала для української громади, обіймала різні посади в СУА. Вона — одна з перших, котрі за-снували 83-й Відділ СУА. Була його головою, заступницею голови та імпредовою референткою. Брала активну участь в організації лялькового театру, який існував при «Світличці» 83-го Відділу.

У 1985—1986 та 1991—2007 рр. Надя Савчук була головою Ок-ружної Управи Округу Нью Йорк СУА та вклала всі свої знання, досвід і душу для організації її діяльності. Щорічно стараннями голови та всіх відділів округи відбувалися урочисте *Засвічення ялинки* та велична імпреза до *Дня Героїнь* (спільно з жіночою органі-зацією ОЖЕТ). А у Катскільських горах (*Catskill Mountains*), які всі ми називаємо «Карпати», щороку урочисто та за участі союзнок з усіх околиць проходив *День Союзянки* — з лотереєю, смачною гостиною, концертами запрошених артистів з України й танцями. Упродовж 16 років Округу Нью Йорк СУА брала участь у базарі, який влаштовувала місія України при ООН разом з Консульством Украї-ни з нагоди річниці Чорнобильської аварії. Протягом багатьох років п. Надя була заступником голови Управи Федеральної кредитової кооперативи «Самопоміч» в Нью Йорку. Надя Савчук дуже люби-ли подорожувати: багато років працювала агентом *Grace Travels* в Мангеттені та об'їздила весь світ.

Вона любила життя в усіх його проявах, щиро раділа спілкуван-ню з людьми та вміло організовувала навколо себе всіх для добрих справ на благо СУА й України.

Нехай американська земля буде Наді Савчук пухом! Вічна їй пам'ять!

Люба Шатанська,
голова 83-го Відділу СУА

Батьки п. Наді Микола та Марія Ярошенко разом з братом Юрієм переїхали на постійне проживан-ня у місто Фрунзе (Киргизія), де батько працював на високих по-садах. Під час німецької окупації родина в пошуках брата, якого примусово вивезли до Німеччи-ни, покинула Україну та перебу-вала в американській зоні в табо-рах біженців в Авгсбурзі. Вже там Надя була дуже активною, зокре-ма брала участь у танцювальному ансамблі й театральному гуртку. У 1948 р. вона разом з батьками переїхала до Америки в Нью Йорк.

Одружилася з Богданом Сав-чуком, мали дві донечки — Оксану та Наталю.

ДАТКИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ – 2020

ЖОВТЕНЬ

ДАТКИ НА МУЗЕЙ

- \$10,000** Adrian & Christine Balko Slywotzkyj
\$8,500 Федеральна Кредитова Кооператива «Самопоміч» у Нью Йорку
\$5,000 Христина Бонакорса, проф. Рената Голод і проф. Олег Третяк
\$1,500 Олена Марія Паславська, Марта Н. Мулик Баксер, Anne Evans
\$1,000 Олег і Христина Саміленко, 113-й Відділ СУА, Адріян і Ляріса Долинські, Мирон і Ольга Гнатейко, Рома Шуган, Орест і Лідія Глют, Наталія Даниш, Мирон і Марія Анна Заяць, Dr. Daniel & Alice Swistel, Оксана Лев, Ілона і Петро Шиприкевич, Марія Шуст, Марія Тершаковець, Лідія Гайдучок, Рома Гайда
\$500 Марійка Мартюк, Ніна С. Климовська, Мирон і Уляна Бабюк, Оксана Стеранка, д-р Ірина Василик, д-р Зеновія Д. Кунціо, Романа Райней, Ганя Кріль і Макс Пизюр, Богданна Слиз, Юрій і Зоряна Ставничі, Микола Галів, Михайло і Люба Костриба, Богдан і Оксана Кузишин, Дарія і Орест Темницькі, Лідія Микитин і Нестор Воронка, Юрій і Мира Граб
\$450 Лідія Крамарчук
\$300 Мирослава Мудрак, Ігор і Ірина Ядліцькі
\$250 Юліан П. Охримович, Оріся Мішко, Володимир А. Клебович, д-р Лаура Ляріса Заїка, Богдан Вітвіцький, Іван Зваричук, Алекс і Лідія Пясецькі, Андрій Котляр, Христина Сливоцька, Наталія Коропецька, Ірина Воловчук, д-р Марко Крушельницький і Ана Гошко, д-р Юрій і Таня Кузич, Уляна Дячук
\$200 Юрій Ігор і Ольга Левицькі, Лідія Лещук, Іриней Прокопович, З. Кебуз, Андрея Маслій і Ірина Ткач Маслій, д-р Михайло і Уляна Джордж, Оріся і Богдан Гермак, Оксана Крушельницька, Анна Левицька і Олег Люба, Марія Змуркевич, Юрій Кібузінський і Зоряна Скольська, John Marushak
\$150 Dr. Ronald & Nadia Liteplo, Natalia Santarsiero, Богдан Пазуняк і Софія Коропецька, Богдана Чудіо, Адам і Марта Гапій, Ігор і Дарія Лиссі, Павло Берегулько, Дарія Кульчицька, Роман Дж. Купчинський II, Давн Базарко і Юрій Базарко, Уляна Бачинська, Тетяна О. Карпенко, Анна і Мирон Баранкевич, Axel & Daria Mehrle, Олександра Попель, Christine Lucyk & Bohdan Balko, Адріян Баранецький, Zella Felzenberg, Іван Марушак, Марта М. Сибик
\$100 Джералд і Оксана Сидорак, Нестор і Аніса Шуст, Йосиф і Роза Марі Ланза, Наталія Соневицька, Ольга Квасницька, Іван Батз, Джералдіна Барстон, д-р Аркадія Косилаба, Alicia Szendiuch, Роберт Чіпок, Христя

- Соневицька, Romana G. Thibodeau, David Carlson, Оленка Добжанська, Тарас і Ксеня Ференсевич, Катерина Наливайко, Ігор Раковський, Василь і Олександра Літепло, Mary Krywonis, Лідія Яхницька, Роман і Марта Юзенів, Ліда Дябога, Руслана Рибак, Rick Jarboe, Роман Краманчук, Ляріса Сигіда Пелещук, Марійка Гельбіг, Люба Більовщук, д-р Оксана Рейнолдс, Стефанія Семущак, Анізія Кармазин, Мері Анна Куліш, Ксеня Гентиш і Адріян Бобривник, Марія Бакалець, Ірина Копачинська-Попович, Олександра Д. Кочман, Ніна Ведмідь, Сергій Гошовський, Shawn, Xenia & Stefania Moore, д-р Олександр Мотиль, Ірина Kepp, Provident Consulting Andrew Y. Skolchuk, Christina DeLuca, Оксана Пясецька, Оріся Стризак через 113-й Відділ СУА, Nadia Jaworiv, Леся Албізаті, Євгенія і Ірена Кутта, Irene Fizer, Марія Мороз, Галина і Наталка Притула, Нестор і Іванна Олесницькі, Матей і Оксана Козяк, Марія Кісюк, Наталія Слюзар, Роман Коропей, Володимир і Лідія Базарко, Михайло і Ірина Біленькі, Марія Савицька, Donna Gould, Петро Кітастий, Вікторія Вакуловська, Марія Анна Вакуловська, Наталія Головинська
\$60 Лідія Слиз і Святослав Левицький
\$50 Patricia Vodnar McGarrigle, Анна Покора, Марія Юркевич, Демян і Рената Гандзій, Мая Ставничка, Наталія Струтинська, д-р Петро і Дженні Мишків, Тамара Денисенко, Михайло В. Ліскевич, Melvin L. Belton, Надія Миколаевич, Amy Ross, Олена Сідлович, Svitlana Tsaryova, Олександр Кузьма, Наталія Ломнікі, Марія Замішка Лазарів, Дарія Рекуча, Роман Радевіч, Олег і Джоанна Караван, Оксана Ренда, Надія Гафткович, Софія і Джералд Дери, Адріян Баранецький, Ніна Сакун, Анна Левчук, Христина Остап'як, Hanna Zyruk, Андрій Чорнодольський, Віра Андрушків, Зіна Сміт, Olha Della Cava, Олександр Полетс, Борис Левицький, Natalia Z. Riccio, Анна Левчук, Оріся Стризак, Ніна Сакун
\$44 Мотря М. Мілянич
\$40 Іва Лізікевич
\$35 Stephania Landwijt
\$30 Іван і Катрін Бабак, Віра Калба, Татіяна Вандергейден, Уляна Близняк, Оксана Вендерчук
\$25 Патрісія Свадош, Роман і Олена Підгородецькі, Роксоляна Кармазин, Людмила Дорошенко–Слобідська, Роман Граб, Роман Івасівкий, Марина Ткаченко, Каті Лангінотті, Luba S. Keske, Михайло Скомський, Патрісія Заліско, Mark Tuanquin, Мотря Процик, Shari L. Wilson, Іван Чипигульський, Catherine Koneya, Carol A. Kinsey, Патія Бульбенко, Maria Wasyliw

ДАТКИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ – 2020

- \$20** Marc Aronoff, Людмила Девлиш, Ірина Волошина, Уляна Лисняк, Yaroslav & Larisa Shcheglov
\$15 Анастасія Тетерічко
\$10 Yelena Lamm Design, Raysa Rivera, Емілія Святківська, Діяна Чаркевич, Роман і Уляна Рондяк

У ПАМ'ЯТЬ

- \$5,000** Дарія Леськів з дітьми Уляною Марків і Марком Леськів з їхніми родинами у пам'яті найдорожчого мужа, батька і діда св. п. **мгр-а Александра Леськіва**
\$500 Пластовий Курінь Верховинки у пам'яті бл.п. **Олександри Юзенів**
\$300 Ольга Городецька у пам'яті бл.п. **мгр-а Александра Леськіва**
\$250 Катерина Воловодюк у пам'яті бл.п. **мгр-а Александра Леськіва**
\$250 Марія Руденська у пам'яті бл.п. **д-ра Богдана Р. Кузьми**
\$200 Віктор і Бетсі Десик у пам'яті бл.п. **д-ра Богдана Р. Кузьми**
\$200 Христина Троян-Масник у пам'яті бл.п. **мгр-а Александра Леськіва**
\$200 Ірина Григорович in memory of **Alexandra Juzeniw**
\$200 Донна Грин у пам'яті бл.п. **Юліяна Гельбіг**
\$100 Богдан і Оксана Кузишин у пам'яті бл.п. **мгр-а Александра Леськіва**
\$100 Мирон і Ольга Гнатейко у пам'яті бл.п. **мгр-а Александра Леськіва**
\$100 Walter & Anna Powers in memory of **Alexander Leskiw**
\$100 Laryssa Czebiniak in memory of **Alexandra Juzeniw**
\$100 Александра Голюка у пам'яті бл.п. **Олександри Юзенів**
\$100 Александра Голюка у пам'яті бл.п. **Анни Бідяк і Романа Шкамбар**
\$100 Іван і Надія Ломницькі у пам'яті бл.п. **Розмарії Кріль-Возняк**
\$100 Бернард і Анна Кравчук у пам'яті бл.п. **Наталії Чапленко**
\$100 Мері С. Заліщук і Борис Вовчук у пам'яті бл.п. **Марії Красій Ярема Остапа**
\$100 Myron & Irene Krasij in memory of **Maria Jarema Ostara**
\$100 Марія Гельбіг у пам'яті бл.п. **Юліяна Гельбіг**
\$100 Адріана Гельбіг у пам'яті бл.п. **Юліяна Гельбіг**
\$25 Ulana Decyk & Bob Venditelli in memory of **Dr. Bohdan Kuzma**

ЛИСТОПАД

ТРИВАЛІ ТА МЕМОРІАЛЬНІ ФОНДИ

- \$10,000** Дарія Курилко на тривалий фонд **ім. Любомира і Дарії Курилко**
\$5,000 Орест і Лідія Білоус на тривалий фонд **ім. Ореста і Лідії Білоус**
\$2,000 Марійка Мартюк на тривалий фонд **ім. Мирона Мартюка**

- \$1,250** Марта Шиприкевич-Волчук на тривалий фонд **ім. Володимира і Олени Шиприкевич**

ДАТКИ НА МУЗЕЙ

- \$10,000** Alexander & Jaroslawa Gudziak Charitable Fund
\$5,000 Орест і Лідія Білоус
\$1,000 Марія Томоруг, UNA Senior Association, Ірина Т. Рішко, Зенон і Теодозія Кріслаті, Ольга Ярема-Винар і Воррен Лібесмен United Way of Greater PA and Southern NJ
\$906.12 Оксана Стеранка, Христина Гошовська, Марія Явна
\$500 Олег і Роксоляна Мітрінга
\$300 Ольга Гной, Михайло Назар
\$250 Елізабет Ерїон, Марта Сибик, Євгенія Бабій, Володимир і Романа Пилип, Любомира Бардигула, Павліна Нозник, Нестор Рицітицький
\$150 д-р Христина К. Дурбак, Марта Салик Яцушко, Лідія Хома, Розалія Головка, Лідія Калина, Марія Висовська, Валентина Глюч, Михайло Бучек, Богдан Кузик, Odarka Stockert, Юрій Коваль, Nadia Sielecki
\$100 The Blackbaud Giving Fund
\$80 Ігор і Наталка Гавдяк
\$60 Оксана Гной
\$30 Ніла і Володимир Івашків, Ольга Ловні, Alex Ruskewich
\$25 Anastasia Teterichko

У ПАМ'ЯТЬ

- \$250** д-р Осип Данко у пам'яті бл.п. **д-ра Богдана Кузьми**
\$150 Марія Томоруг у пам'яті бл.п. **мгр-а Александра Леськіва**
\$100 Володимир і Люба Кас'ян у пам'яті бл.п. **Анни Натини**
\$100 Люба Клачко у пам'яті бл.п. **мгр-а Александра Леськіва**
\$100 Марія Гаврилук Гордон у пам'яті бл.п. **Наталії Домарецької**
\$100 Марія Томоруг у пам'яті бл.п. **Олександри Юзенів**
\$50 Charles V. Wolf in memory of **Dr. Bohdan Kuzma**
\$50 Peter Wolf in memory of **Dr. Bohdan Kuzma**
\$35 Лідія С. Стасюк у пам'яті бл.п. **Олександри Юзенів**

Виправлення

У списках датків за травень 2020 р. під датками **\$200** має бути також Александер і Марія Дарія Леськів.

У списках датків за вересень 2020 р. під датками **\$150** має бути також Марія Дарія Леськів.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа та адміністрація УМ

НАШИМ ДІТЯМ

Пасочка

Оповідання Панаса Мирного

Великоднього тижня забілили всі хати, ніби вбрались у білі сорочки, лишень одна маленька хатка край села стояла як сиротина, без білої одежини...

У тій хатці жила бідна вдовиця. Попала вона в тяжку слабкість і більше жодної помочі не мала, окрім семилітнього сина. Семенко був дуже добрий синок: і слухняний, і тихий, і роботящий. Товариші любили його, як рідного брата, а отець духовний і вчитель — як рідного сина. Він, бувало, як дівчина, й ложки поміє, і хмизу назбирає, й корову догляне, одним словом, усе, на що тільки його слабких сил стало.

А упоравшись із роботою, не відступить від мами. Вона, бідна, лежить на ліжку, а він бере книжечку та стане читати так гарно і складно, що аж мама радіє. Так він і тепер читав і втомився. Наостанку сказав:

— Мамо, мамо, післязавтра вже Великдень, а ми яке свято будемо мати?

Мама глянула на нього, і ясні сльози покотилися по її обличчю, бо жаль стало доброї дитини. А потім сказала:

— Синочку, якби лише Бог дав мені одужати, якось воно буде.

Семенко хотів щось сказати, але хтось пробіг попід вікна. Він вийшов з хати і побачив свого шкільного товариша Василька, що прибіг його відвідати.

Поговоривши між собою, хлопці ввійшли до хати. Василько побачив, що в їхній хаті сумно. Не побілено, пасочок не напечено і нічого не приготовлено на Великдень.

Вийшли хлопці знову на двір, а Василько запитує:

— Чому у вас нічого не зварено, не спечено?

— А хто, — каже Семенко, — буде варити, коли мама хвора?

Засмутився Семенко, та й Василькові стало жаль його. Прийшов Василько додому, а мама його тоді якраз виймала з печі великодні паски. Василько глянув на паски та й каже:

— Мамо, а ви мені спекли пасочку?

— А як же, дитино, спекла, та ти знаєш, що я всім домашнім по пасочці печу. Ось твоя пасочка!

— А яка вона гарна! Мамо, я собі зараз її візьму.

— Та куди ти її візьмеш? Я всі до комори занесу, та і твою теж.

— Ні, мамусю, дозвольте, я її сам сховаю, коли вона моя.

— Візьми, лише дивись, не їж, бо то не годиться.

— Ні, мамуню, я не буду їсти.

Взяв Василько свою пасочку, вибіг на двір, дав її Семенкові:

— Дарую тобі цю пасочку, щоб і ви мали свято».

Семенко прибіг радісний до хати і каже:

— Не журіться, мамуню, будемо і ми мати свято. Подивіться, яку пасочку мені Василько подарував.

Мати зітхнула, подивилася на святі образи і сказала:

— Бачиш, сину, що Бог нікого в біді не залишає, хто лише у нього милість має.

До Василькової ж мами прийшла сусідка й спитала, як їй паски вдалися. Господиня повела її до комори, показала все печиво й додала, що найкраща паска — Василькова.

— Васильку,— сказала вона,— ану покажи свою пасочку.

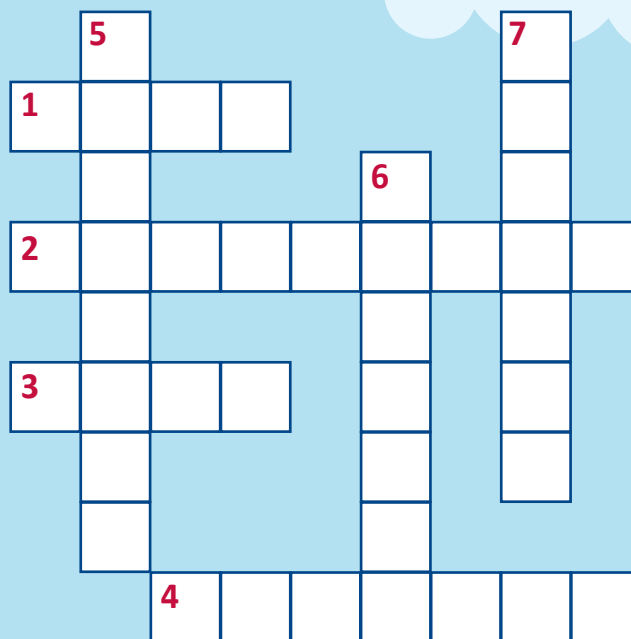
Василько почервонів, як буряк. Стоїть і словечка не промовить. А потім розповів, що віддав її Семенкові, бо вони бідні.

— Ви, мамо, не гнівайтесь на мене,— закінчив Василько,— що я йому свою пасочку подарував.

Мама поцілувала свою дитину, нав'язала цілу скатертину пасок, солонини, ковбас та писанок і послала Васильком бідній удовиці.

«Чи знаєш ти твори Кобзаря?»

Христівка до Дня народження Тараса Шевченка

За горизонталлю:

1. В своїй хаті своя й правда,
І сила, і ...
2. Дивлюся, аж світає,
Край неба палає,
Соловейко в темнім гаї
Сонце ...
3. Садок вишневий коло
Хрущі над вишнями гудуть.
4. Борітеся — поборете!
Вам бог ...!

За вертикаллю:

5. На панщині пшеницю жала,
Втомилася; не спочивать
Пішла в снопи, пошкандибала
Івана сина ...
6. Поклала мати коло хати
Маленьких діточок своїх,
Сама заснула коло їх.
Затихло все, тільки ...
Та соловейко не затих.
7. В лиху годину,
Якось недавно довелось
Мені заїхать в ...

Відповіді до христівки. За горизонталлю: 1. Воля. 2. Зустрічає. 3. Хати. 4. Помагає. За вертикаллю: 5. Годувать. 6. Дівчата. 7. Україну.

Горішки

зі згущеним молоком

Ірина Легун, Нью Йорк

Такі горішки — улюблені солодощі дорослих і дітей, адже поєднання хрусткого печива та вареного згущеного молока робить випічку неймовірно смачною. Спосіб приготування простий, але потрібні спеціальні маленькі форми для випікання «шкарлупок».

ТІСТО

4,5 унції борошна

6 унцій цукру

3 яйця

7 унцій маргарину або масла

0,5 ч. ложки соди, гашеної оцтом (або 1 пакетик порошку до печива)

Яйця розтерти з цукром. Борошно та маргарин посікти ножем до утворення дрібних шматочків. Поєднати з яєчно-цукровою масою, додати гашену соду та місити доти, поки тісто не перестане липнути до рук. За потребою, підсипати борошно, але тісто має бути м'яким. Дати відпочити тісту 30 хв при кімнатній температурі (щоб не підсихало, закрити харчовою плівкою).

З тіста сформувати маленькі кульки, якими заповнити форми на 2/3 об'єму. Тісто треба щільно притиснути, рівномірно розподілити у формі та залишити заглиблення посередині. Те, що виступило за краї форми, забрати. З порції виходить 60 горішків. Форми вкласти на деко і пекти 25 хв при температурі 350°—360° F. Половинки для горішків повинні бути золотистими — не блідими й не перепеченими.

Готову випічку викласти на дерев'яну дошку, дати охолонути, витягнути з формочок, обережно обрізати те, що виступило за краї, а також (за потребою) збільшити заглиблення.

КРЕМ

Крем може бути різним, але обов'язково густим. Я віддаю перевагу крему на основі згущеного молока (*condensed milk*), 2 закриті банки якого треба покласти в каструлю, залити повністю водою і варити 1,5 год. Так з нього утвориться карамелізоване молоко (густе і кольору какао). До звареного молока треба додати зрізані крихти від половинок горішків.

СКЛАДАННЯ ГОРІШКІВ

У підготовлені половинки накласти крем (усередину можна покласти шматочок справжнього горішка). Скласти половинки до купи й дати їм кілька годин постояти, щоб тісто просякло кремом. Подавати до столу, притрусивши цукровою пудрою.

Форми для випічки

Підготовлені до випікання половинки

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Почесні голови СУА:
Анна Кравчук, Ірина Куровицька
Маріянна Заяць – голова СУА

NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

Honorary Presidents:
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj
Marianna Zajac – President

ЕКЗЕКУТИВА

Ліда Яхницька	1-ша заступниця голови
Христина Бойко	2-га заступниця голови
Надя Нинка	3-тя заступниця голови
Ірина Бучковська	секретарка скарбник
Віра Кушнір	фінансова секретарка
Валентина Табака	вільна членкиня
Наталія Павленко	вільна членкиня
Оксана Скипакевич Ксенос	парляментарист

EXECUTIVE COMMITTEE

Lydia Jachnycky	1 st Vice President
Christine Boyko	2 nd VP — Membership
Nadia Nynka	3 rd VP — Public Relations
Iryna Buczkowski	Secretary Treasurer
Vera N. Kushnir	Financial Secretary
Valentyna Tabaka	Officer-at-Large
Natalia Pawlenko	Officer-at-Large
Oksana Skypakewych Xenos	Parliamentarian

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ярослава Глинська	Детройт
Лариса Заїка	Філадельфія
Лідія Слиж	Нью Йорк
Оксана Лодзюк Кривулич	Нью Джерзі
Галина Ярема	Огайо
Катерина Івасишин	Чікаго
Катерина Таньчин	Нова Англія
Аліса Сердюк	Центральний Нью Йорк
Оля Черкас	зв'язкова віддалених відділів
Іванка Олесницька	зв'язкова вільних членкинь

REGIONAL COUNCIL PRESIDENTS

Yaroslava Hlinska	Detroit
Larysa Zaika	Philadelphia
Lidia Slysh	New York City
Oksana Lodziuk Krywulych	New Jersey
Halyna Yarema	Ohio
Katherine Iwasyszyn	Chicago
Kateryna Tanchyn	New England
Alisa Serdyuk	Central New York
Olya Czerkas	Liaison for Branches-at-Large
Ivanka Olesnycky	Liaison for Members-at-Large

РЕФЕРЕНТУРИ

Ока Грицак	суспільної опіки
Анна Кравчук	стипендій
Софія Геврик	у справах культури
Оксана Лодзюк Кривулич	соціяльних засобів комунікації
Наталія Павленко	мистецтва та музею

STANDING COMMITTEE CHAIRS

Oka Hrycak	Social Welfare
Anna Krawczuk	Scholarship
Sophia Hewryk	Cultural Affairs
Oksana Lodziuk Krywulych	Social Media
Natalia Pawlenko	Arts and Museum

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Рома Шуган	голова
Рената Заяць	членкиня
Ірена Рішко	заступниця членкині
Орися Зінич	заступниця членкині

AUDITING COMMITTEE

Roma Shuhan	Chair
Renata Zajac	Member
Irene (Tatiana) Rishko	Alternate Member
Irena (Orysia) Zinycz	Alternate Member

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА UNWLA, INC. SCHOLARSHIP/ CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM

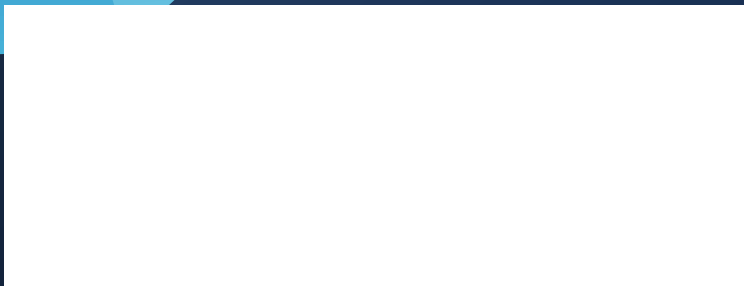
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
E-mail: nazustrich@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
212-228-0110 / Fax: 212-228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY and at additional mailing offices (USPS 414-660)

ЗБЕРЕЖІТЬ ДАТУ / SAVE THE DATE

Святкування
95-ліття лідерства

Celebrating
95 Years of Leadership

XXXII Конвенція

XXXII National Convention

Союзу Українок Америки
відбудеться **ВІРТУАЛЬНО**

of the Ukrainian National Women's League of America
will be held **VIRTUALLY** on

5 червня 2021 року

June 5, 2021

Деталі повідомимо пізніше

Details to follow

РОЗПРАВЛЯЙМО ШИРШЕ НАШІ КРИЛА!

XXXII Конвенція СУА
2021

XXXII UNWLA Convention
2021

SPREADING OUR WINGS!